مهسعوود محهمهد

حەجێکی تر بۆ بەردەرگای «خەتێ»ی زانا

و: حەكيم كاكەوەيس

مەسعوود محەمەد

حهجیّکی تر بو بهردهرگای «خهتیّ»ی زانا «تثنیة الحج الی اعتاب بوابة العلامة الخطی» گوّقاری «کاروان»، ژماره 72-71، سالّی 1989

و: حەكىم كاكەوەيس

حهساری گهوره، کهرکووک ,کوردستان ۲۰۱۵

بەشى يەكەم

گۆڤارى «كاروان»، ساڵى حەفتەم، ژمارە ٧١، كانوونى دوەمى ١٩٨٩

ئەركى گران بە سەر خەسلەتى مىنەوە ئەوەيە ناچار بىم لەو نووسەرانە بهدهنگ بیّم که بهرپهرچی ههندی له نووسینه کانم دهدهنهوه. وام پی باشتره نووسینه که و ئهوهی له سهری دهنووسری بو وردبینی و تیگهیشتنی خوینهران لیّگهریّم تا نووسـراوه که و بهرپهرچـدانهوه که، یا ههردوو رووی بابهته که، کامهیانیان به دله و له گهل باوهریاندا یه ک دیتهوه پهسهندی بکهن. باوهریش ناكەم ئەگەر ھەڵە لە بۆچۈۈنى خويتەردا لە بارەي ئەو بابەتانەوە ھەبى كە بە عادهت قهلهمي ئيمهومانان سهرقال دهكهن، زهوى له ريرهوي خوّى لابدات. لهبهر ئهوه، مه گهر به ده گمهنی ده گـمهن، دهنا گرنگـی بهو نـارهزایی و کاردانهوانه نادهم که به پێی بۆچوونی من ههڵهن و به دووی نووسینمدا، به بهلاش بهرانبهر به راستی دهوهستنهوه، ئاگاشم لهوه ههیه که دواقسه کهری دهمه ته قي و بهرپهرچدانه وه به سهر که و توو ده ژمیر دری و نه وهی له دوای رەخنە بىدەنگ دەبى، بە دۆراو دادەندرى. من بىدەنگىيەكم پى خۆشترە كە تێکهڵی خهمی به سههووچوونی خوێنهر بێ که پێی وابێ بێدهنگی نیشانهی دۆرانىدنە. دلْدانەوەي بالا لەم شەرعەدا ئەو دلنياپيەشى دىنتە سەر كە لە خەسلەتدا، بە باوەرىكەوە ھەيە كە ئەنجام سەركەوتنى راستىيە ئەگەرچى درەنگیش بی. ئهگهر قبوولکردنی راستی له ناو ههر تهمومژیکدا بی، له ناخدا ره گی ههبی ئیتر گرنگ نییه ئهملا راسته یا ئهوی تر، به مهرجی شوینهواری نەرىنىي وەک ھەڵچىوونى ناخ و ھەسىتى زاڵبيوونى لىي نەكەويىتەوە، چيونكە ههستی زالْبوون چال و کهندی وا دروست ده کا که له بهردهم سهر کهوتوودا دەبىنە بەربەسىتى وەھا كە پىشىتر لە بەردەم دەمەتەقىيكەدا نەبىوونە و بهرهورووی به لُگه و بورهان دهبنه لاملییه ک که به زهرهر ده شکیتهوه. میری شاعیرانیش «ئهحـمهد شـهوقی» له سـهر زاری کهسایهتییه کی شانۆگەرىيەكەيەوە «مەجنون لەيلا - شىتى لەيلا» گوتوويەتى: «بابەتى جياواز هيچ بابهتيكي خوشهويستي تيكنادا». ئەوەش قسەيەكى شاعيرانەي جـوانه و له جیّـی خوشـیدا، له شانونامه کهدا، لهویهری جوانیـدایه، بهلام به دەرگای تەمینی خیردا رۆیشتووه و بو ھەموو كەس بە مەبەستى چاكەوه لکاوه. سروشتی نه فسی مروّق وایه درّی ههموو به ربه ستیّک بی و لیّی ده وه مسلمی ده وه شینته وه به رانبه ربه بچووکترین ئاماژه ی به رهه لستکاری هه لْچی و جیاوازی (بوّچوونی وه ک یه ک) و (بوّچوونی جیاواز) بو به رده وامی خوّشویستن ئاسمانوریسمانه و ئیمه ی روّژهه لاّتیش که له ده می هاوراییدا هه لاه چین، له کاتی ناته بایی بوّچوونیشدا، خوا یارمه تیده رمان بی

ئه گهر وا دابنین دهروونی بهشهر تیکوشا و گهیشته ئهوه مافی خوّی له گهل ئهو مافه دا یه کسان بکا که له سهریه تی، هیشتا بهوه ئاسووده دهبی بوّچوونی خوّی راست بی نه ک له ریّی چاکه خوازیکه وه به و راستییه گهیشتبی و ههر دهبی وههاش بی. ئه گهر پیّی چاکتر بی خوّی راستی پیّکابی نه ک خرابیّته سهر ریّی راست، به پیّی بهدیه، ده کاته ئهوه ی شیرینی پی خوّشتر بی له تالی، ئهوجا سهرچاوه یه کی شکوّی بهرزی بو به چاکزانینی راستی بو دهمینیی تالی، ئهوجا سهرچاوه یه کی شکوّی به خوّی له خوّیدا راگهیاندنی ئیفلاسی دهمینیی تهوه هه دریّرایی زهمان به هه له دا روّچووه و ئهوه شخه مهاره تیکی مهزنه.

خویتنهر دهتوانی لهوهی سهرهوه پا که دهرمبری، به و ئهنجامه بگا که من له نووسینمدا، گوتار یا هه لویسته یا سۆراغ و پراستکردنه وه، مهودایه کی زقرم له بزویته ره زاتییه کان تیپه پراندووه چونکه به قه ده ر به رچاو پروونی له سه رچاوهی شته کان، پرقلی هه ستی سۆزدار بق هه لویست وه رگرتن له ئاستیدا کهم ده بی. من که ئهمر ق بق میحرابی باسی «خهتی»ی زانا ده گه پیمه وه پیه کم گرتوته به ر، ئه و پیگا ئاساییه نییه که بق به رگریکردنی داد په روه رانه له بق به ورنه ده دام، به لهر په رچدراو ده گیریته به ر. ئه گه ر وام بکردایه تق مهمانه تیک بگهیه نی به لکو ها تووم وه ک ئه و ئیز نخوازه له ده رگای ده ده م، تا ئه مانه تیک بگهیه نی که پرقرگار له ویژدانی ئه و نیه تپاکانه دا هه لیگر تووه که گومانی به د ده به ن که پرقرگار له ویژدانی ئه و نیه تپاکانه دا هه لیگر تووه که گومانی به د ده به نه گه ر له به ر مه به ستیکی ده روونی یا قووبه وه نه بوایه، چهندین سال پیشتر ئه و با به ته م یه کلایی ده کر ده وه که شار دنه وه ی نه خوشی خستم. نه ختیکی تر به خوینه ری راده گهیه نم که چی ده ست و زمانی به ستم بق ئه وه ی ئه و راستیه خوینه ری راده گهیه نم که چی ده ست و زمانی به ستم بق ئه وه ی ئه و راستیه

ئاشكرا نهكهم كه ويـردانم دهيويسـت ئاشكراى بـكهم و راسـتييهكهش لهو بابهتهيه كه شاعيرى فارسى (پيم وابي شيرازييه) دهيليّ: نهينييهكى سهير له دلمـدا ههلّدهگرم، ئهگهر بيلّيم زمانم دهسـووتيّني و ئهگهر نهيلّيم دهترسـم موّخى ئيسكم بسـووتينيّ... چاريشم نييه ئهوه نهبيّ خوّم به بهيته شيعريكى شهوقييهوه ببهستم كه له شانوّكهيدا به زماني لهيلاوه دهيليّ:

له نیّوان دوو شتدام که ههردوکیان ئاگرن ناچارم مهکه، هاوکاریم بکه

له گیانی کۆچکردووه نهمرهکانمان، ئهوانهی لیّم شاردنهوه و ئهوانهی به پیّی توانای دهربرین بوّم ئاشکرا کردن، داوای لیّبوردن و بهخشینم ههیه. رهنگه لایهرهیه ک به دیّرریّژکردنی راستی رهها، به مهرهکهب رهش بکریّتهوه، راستگوییه کهی بهشی ئهوه بکا شهرمهزاری لاببات و بو شاردنهوه و ئاشکراکردن ببیّته بیانوو.

ئهم دینرانهی خوارهوهش بو خوینهرن تا رووی راستی له فهتواکهی مهلای خهتی و مهبهسته کهی لهو فهتوایه ببینی و لهوهش روونتره که چاو به ههلهدا بهریت یا بهرگهی لیکدانهوه و شیکردنهوه بگریت، ئهمهش بهلگه:

ماموّستا عهزهدین مهلا ئهفهندی له دایکهوه دهچیّتهوه سهر بنهمالّهی میر محهمهد، که لای کورد به پاشای کوّره ناسراوه و کچهزای عهبدولّا موخلیس به گی کوری ئهسعهد به گی کوری رهسوولّ پاشای برای (وه ک بزانم دایکی و باوکی 1) میر محهمهده. ئهو، بهپیّی زانیارییه کی که لایهتی و له سهر باسی فهتواکه شایهدی دهدا، به باسی ئهو پیاوه ده چی که له چیروّکی یووسفدا، کاتی رای جیاواز له باره یبیاوه له گیچهلیّک که به ژنی پاشای

6

¹ کورد دهڵێ: دایکبرا و باوکبرا و برای دایکی و باوکی.

عهزیز ^{2} ی کردبی و قورئانیش ئهمه یلی گواستوتهوه: «شایه دین که که سانی خوّی شایه دی دا که کراسه که یله به رهوه هه لّدراوه...» تا کوتایی ئایه ته که. جا با بزانین ماموّستا عهزه دین چ شایه دییه ک ده دا. ئایه ده لّی کراسه که له پشته وه هه لّدراوه و بیتاوانه یا ده لّی له به رهوه هه لّدراوه و تاوانباره؟ شایه دییه که ی له به رچاوان و گویچکه یه و هی مه جلیسه و زیاتر باس کراوه و له نامه ی تایبه تیشد ا بو منی ناردووه و ده لیّ:

حوسین حوزنی موکریانیی خوالیخوشبوو نوسخه یه کی له کتیبه کهی خوّی «میرانی سوّران»، له یه کی له سهردانه کانیدا بو مزگهوتی قه لا به دیاری داوه ته مه لا ئهفه ندی. دوای ئه وه به چه ند روّژی له ماله وه چوّته سهردانی مه لا ئهفه ندی له باداوای قهراغی شار، مه لا ئهفه ندیش له و ماوه یه دا کتیبه کهی خویند بوّوه. به گلهیه وه به حوسین حوزنی گوتووه:

«جهناب تو دهزانی به رهزامهندی پاشا ئهو فهتوایه دراوه، ئیتر چون له ئاستی ئهو راستییه بیدهنگ دهبیت؟ من له عهبدولا موخلیس به گم بیستووه له زاری باوکی و رهسوول پاشای باپیریهوه گوتوویهتی که فهتواکه به رهزامهندی ههموان (واته بنهمالهی پاشا) دراوه و ئهوهش له جهنابت شاراوه نییه».

ئەوە قسەى مەلا ئەفەندى بووە بۆ موكريانى و لەگەڵ ئەو بۆچوونە باوانەى پێش بڵاوبوونەوەى كتێبى «ميرانى سۆران»دا يەكى گرتۆتەوە و پشتگيرى كردوون كە دەڵێ ئەو فەتوا نەفرەتىيە وەك گەواڵەى بەھار لە خۆڕا پەيدا نەبووە و وەك بروسكە لە بورجى خيانەتەوە دانەبەزيوە. ئەگەرچى بۆ ئەوانەى لەگەڵ تۆمەتباركردنى خەتێدا بە خيانەتكارى راھاتوون و لەگەڵ باوەرياندا كە

² مهبهست له «عزیز» دهسه لاتداری میسره و له (یوسف زلّیخا)ی عهسریش ههر به عهزیز هاتووه. عهزیزی میسر ٔ پاشا یا ههر نازناویکی دهسه لاتداریش بگوتری کنشه نبیه.

لهو سهرچاوانهوهیه چاوه پروانی به خائینکردنیان لی ده کری هاوته ریبه و زه حمه ته پاهه پیاویکی نامره بین باوه پیاویکی عهمامه به سهری بویر به ناشکرا له پرووی میریکی ناسراو به پردی دلسوزی بو نیماره ته کهی و خاوه سوپایه کی ناماده بو فیداکاری، خیانه تی خوی راگهیهنی.

مروّقی خائین ئازایهتی ئهوهی نییه خیانهته کهی ئاشکرا بکا و ئه گهر خهتی به فهتواکهی بهرانبهر ههمووان، به سهر کرده و لهشکر و میللهتهوه وهستابیتهوه و گویی به ئهنجامه کهی نهدابی، ئهوا کاریکی کردووه که ههر له پالهوانان دهوه شیتهوه که له پیناوی پهیامیکی پیروّزدا روّحی خوّیان به لاوه بیبههان یا فیداکارییه ک ده کهن که له روّح عهزیزتره و له «مال و مندال»ی جوانییه کانی ژبانی دنیا بههادارتره.

به لام خهتی یه کی نهبوو له و سه رکیشانه ی له پیناوی ساماندا یا بو پر کردنه وه ی ئاره زووی سه رکیشی، خوی بخاته مهترسییه وه چونکه جگه له لیهاتووی که به ناو ده ق و په راویزدا ئه مسه ر و ئه وسه ری ده کرد و سیواکیک که دوای خواردن و پیش نووستن و سه لاوات، ددانی پی پاک ده کرده وه که ره سه ی ململانی و ده مه ته ته ی نه بو و له ته مه نیکیشدا نه بو له سه ره تای لاویتیدا بی و له پیناوی ملکی دنیادا ئاواتی هیند به رین بی ئاینی بو به کار بینی. ئه وه ، جگه له وه ی که فه تواکه خوی له خویدا هه ره سی به ئاواتی سامانی دنیا ده هینا چونکه هاوده میتی سالان له گه ل میردا، له و پووه وه که پیشره وایه تی کاروباری ئاینی ده کرد و چ له پووی دینییه وه و چ له پووی پیشره وایه تی کاروباری ئاینی ده کرد و چ له پووی دینییه وه و چ له پووی ته مه نه وه گه یاند بوویه ئاستی پیری.

خوینهری هیژا..

ئەگەرچى «حەقىقەت» خۆى لە خۆيىدا شەراڧەتمەندانەترىن ئامانجە كە ويژدانى پاك و ھۆشى رۆشن بە دوايدا دەگەرين، بەلام بارودۆخى ھەمەجۆر

تیکه لّی ورده کاری و لیٔکدانه وه به رز ده بن و ده بنه بیانوو یا ناچاری بو بینده نگبوون له ئاستی ههندی راستیدا. ههندی یاسای دنیایی ریّیان له به رده مهندی خه لکی تاگادار خوش کردووه باسی ههندی شت نه کهن که ده یانخاته به رده م تومه تبار کردنه وه.

شهرعی ئیسلامیش له ههندی بواری جیبهجیکردندا مهودای لایهنگری تیپهراندووه «المؤلفة قلوبهم – ئهوانهی بی ئهوهی باوه پرداری تهواویان هینابی بوون به موسولمان پیان به دهستکهوت پازی کردووه و ئهوهش لادانیکی جیاکه رهوهی پیزپه په له بنهما بنه پهتیار له سهردراوه کانی بواری دیاریکردنی ماف و ئهرکدا. تهنانهت خهلیفهی دووهم، دوای جیگیربوونی ئیسلام و نهمانی هؤکاری ئهو یاسایه بو دلراگرتن، له سهردهمی دهسهلاتی خویدا بهتالی کردهوه.

منیش له کونجی تاسایی مالّی خوّمهوه ریّم به خوّم داوه بهرانبهر توّمهتیّکیی گهوره، که لهگهلّ باسی توّمهتبار کردنی خهتیّدا سهری ههلّداوه، چهندین سالّ بیّدهنگ بیم، تهوهش لهبهر ریّزیّکی تیّکهلّ به پهروّشییه ک بوّ کهسیّک، له سهره تای پیّگهیشتنیه وه دهرده سهری یه خه ی گر تووه تا ته و دهمه ی جگه له دهربه ده ری و نهبوونی، به خیلی و زمانی برنده ی بی به زهیی و بی ویژدان و بی شهرمیش به دوایه وه بوون و تا مردیش لیّی نهبونه وی که له خوالیّخوّشبوو حووزنی موکریانی بوو که ههموو جیهادیّکی بو کورد بوو که له سهره وه ی و توانایه وه بوو و رییه کی ناخوّشی وزه به ری وای بری بو چرکه ساتیکیش مهودای پشووی نه دا و یه ک لوقمه ی به تامی ره وا نه بینی و له و کاته وه که له زیّدی خوّی ههلّکه ندرا، به دریّژایی ژیانی ماوه یه کیش له بووبیّنی نهرم رانه کشا و ههر به تاویّره بهردیّک ده چوو له شاخیّکه وه گلوّر بووبیّنه و و تالیدابی تا له ناو گوّی مهرگدا، له دوّلیّکدا له نگهری گر تبی. بووبیّته و و تالیدابی تا له ناو گوّی مهرگدا، له دوّلیّکدا له نگهری گر تبی. بودینیه چرکه ساتی دابرانی له ژیان کوتایی سه فه ریّکی به تازار و سه ره تای ده ربازبوونی بووبیّ له تازاری ژیان، هه در ده لیّی مه به ستی موته نه ی له م به یته شیعره دا ته وه:

کفی بذلک داء أن تری الموت شفاء وحسب المنایا ان یکن امانی³

> ئەو دەردە ئەوپەرىتى كە پىت وابى مردن چارەسەرە ھاتنىشى بەدىھاتنى ئاواتە.

من به ههموو سۆزيكمهوه، تا ئاستى لايهنگرى لهگهل كوردى دەربهدەرى دلسۆز و خۆبهختكەر دام بۆيه له باسى بېتاوانكردنى مەلاى خەتىدا، تەنانەت به ئاماژەيهكىش بى، خۆم له باسى ئەوە نەداوە كە سەرچاوەى ئەو تۆمەتەى دواى ئەو زانايە كەوت، بۆ دواى بلاوبوونەوەى ناوەرۆكى باسەكەى حوزنى موكريانى لە سەر میرانى سۆران و ناوەرۆكى فەتواكە دەگەرىتەوە، كە خەتىي خستۆتە تەنگژەيەكى ترسناكەوە. بەر لەوە، ھەرگىز نەمانزانيوە نووسەرىكى يا قسەكەرىك، نيەتخراپى دابىتە بال خەتى بەرانبەر مىر و دەسەلاتەكەى جا بەھى دىنەو، بووبى يا بە بەھاى دنياييەوە.

له رووی باوهری ئاینییهوه، ئهوهندهی پهیوهندی به مهسهلهی قهومییهوه ههیه، قسه کردن به قهدهر پهیوهندی به فهتوای باوهرهوه لقویوی لی پهیدا

ئهی ئهوهی مام ههژار دهیلّی بههیّزتر نییه؟ چهپگهردی گهردوون گهران کوشتمی نهزانپهرهستی بۆ نان کوشتمی ههر چهوسانهوهی بی حهسانهوه ئهی مردن له کویّی ژیان کوشتمی

/وهر گێرِ

³ که به دوای ئهو شیعرهی موتهنهبیدا گهرام ئاوهام دیتهوه: کفی بِكَ داءً أَنْ تَرَی المُوْتَ شافیاً وَحَسْبُ المَنَایَا أَنْ یَکُنْ اَمانیاً

دهبن و به پنی لۆژیکی گوتاره که کورت ده کریتهوه. زانا ناوداره دیاره کان به دریژایی میرژوو، له فیتنه گهوره کهی کوتایی خهلافه تی خهلیفهی سییهم عوسمانی کوری عهفانهوه تا ئهو رۆژگارهی که بوون به خاوهنی قسهی ویستراو له کاتی پهیدابوونی ناتهبایی و یاخیبوونی یاخی و لادانی لادهر و وهستانهوهیان له رووی دهسه لاتی شهرعی (که زوربهی جار هه لبه ستراو بووه) بهوه ناسراوون که له بوچوونه کانیاندا لایه نگری به رژهوه ندی گشتی بوونه و لهوانه ش، نه خیر به رله ههموو شتیک لایه نگری یه کیتی موسولمانان بوونه.

جا ئهگهر ناریکییه کی ئاشکرا له ده سه لاتدا هه بوویی و بیانووی روون بو توله کردنه وه بوویی، له به رنادیاری ئه نجام و ریتی چاکه و خراپه ی راپه ریسو هه لویستوه رگرتنیان زه حصه ت ده بسوو و ره نسگه به و لایه دا شکاند بیتیانه وه که به لای به رژه وه نسدی موسولماناندا بچی . ئه وه ی ئه لایه نه گهر ده سه لاتی شهر عی ویستبیتی کاریک له درثی یه کی له روکنه کانی شهرع ئه نجام بدا، زاناکان ریگرییان کردووه مه گه رله سه ره هه مان بوچوون بووین، وه ک له مه سه لهی «خه لقی مه گه رله سه ره ووی دا. له و مه سه له یه دا، زور له زاناکان به هوی هه لویستی نه گوریانه وه ک که ئیمام نه گوریانه وه که نیمام نه گوریانه وه ک که نیمام نه گوریانه وه ک که نیمام نه گوریانه وه ک که نیمام نه کوری حه نبه ل که چه ندین سال به ند کرا و نه شکه نجه درا و شه یدان خوراگر بوو...

باوه پیش ناکه بن هیچ لایه نین له لایه نه کان یا چینیک له چینه کان هیننده ی خه لَکه پر قرحانییه کان که باوه پی بته ویان بووه، نرخی باوه پی دابی. ئه وه ش به لَگه نه ویسته و له باوه پره که یانه وه به غهیبی پیروزی مهله کووت و بیرو که ی پاداشت و سزای هه میشه ییه وه سه رچاوه ده گری و به رپه رچی بیرو که ی غهیبیش به واهیمه ناده ینه وه و له وه شدا که که س له خه لَکی ئاسایی نه ته وه کان وه ک قوربانیان له پیناوی ئایندا داوه، له خورا بو مه به ستی دنیایی نه یانداوه و عیلمانییه کانیش به رپه رچی ئه وه ناده نه وه. ئه گه ر باوه پی په های

به ئاینه کهی نهبوایه، پیش ههزار ساڵ، خوّی نهده خسته مهترسییه و به زهریا و وشکاندا، ئهمسهر و ئهوسهری دنیای پهی نهده کرد بوّ ئهوهی به دهوری که عبه دا بخولیّته وه یا دهست به به ردی قودسدا بینی.

به ههرحاڵ، مهترسی باوه پابهتی دهمهتهقی نییه و تهنانهت بیروٚکهی سیاسهتیش ههتا نهبیّته ئایدوٚلوْژیا، نابیّته هوٚکاری قوربانیدان.

باوه پر به شیّوه یه کی گشتی له به رده م گورانکاری و لاوازی و به هیّزیدان و له پرژهه لاتی ئیسلامیماندا مه گهر به ده گهن ده نا نهبووه ئاین به ته نها ده سه لاتداری دنیایی هه بووبی و زورینه ی زانا دینییه کان له ده سه لات دابر او بوونه به تایبه تی به پیّی باوه پی «ئه شعه ر»ییه کان، به ده گمه نیش زانا کان به ده ولّه مه ندی ژیاوون. گهرانه وه سولّتانه کانیش بو رای زانا ئاینییه کان له باره ی گورانکارییه ئاساییه کان، له گهل تیّه ربوونی سه ده کاندا کهم بووه و «یاسای مروّقکرد» (القوانین الوضعیة) خزایه ناو جوّره ها ئالوویره وه دامه زراندنی قازییه رهسمییه کانیشدا شتی وایان دوّزییه وه، به ده گمه ن نهبی، دامه زراندنی قازییه رهسمییه کانیشدا شتی وایان ترزیک بوون به رژه وه ندی پر چاوه روانی ئه وه ده کرا قازییه کان، که له ده سه لاته وه نیزیک بوون به رژه وه ندی چاوه روانی ئه وه ده کرا قازییه کان، که له ده سه لاته وه نیزیک بوون به رژه وه ندی که بو نه وه نه بیانوو بو بو بوچوونی ره سمیی ده وله تایینه و له و قازییانه گوی پایه لتریشن، که به رانبه رده سه لاتی روّژگار، حیسابیان بو به ربه ستی غه یبی گوی پایه لتریشن، که به رانبه رده سه لاتی روّژگار، حیسابیان بو به ربه ستی غه یبی گوی پایه لتریشن، که به رانبه رده سه لاتی روّژگار، حیسابیان بو به ربه ستی غه یبی و دینی ده کرد و له بیانووه پینانه وه دا ئازاد نه بوون.

له بهر روّشنایی نهم زانیارییه گشتییه زانراوانه ا که دهرگای ریتیچوونی تهمای دنیا له کاروباری دهولّهت و دژوهستانه وهی ده کریته وه، وا ده کا بلّیین وهستانی خهتی شانبه شانی میری ره واندز له ده رنه کردنی فه توادا، له واقیعه وه نزیکتره ده نا ده بیّته سه له فییه کی و شکی وابه سته به ده قی ناباو و به سهر بهرژه وه ندی دی ره واندزیشد! باز ده دا و له بهر بهرژه وه ندی سه رجه می

موسـولمانان که تهنها له سـهر کاغهز بـووه، بهرژهوهنـدی خـوّی وه ک سهرچاوهی فهتوا وهلا دهنی.

به لام له واقعی کاردا ئه وانه هه مو په کخراوون و به چاوپوشین له وه فه تواکه به ویستی میر و به هوی بارودو خیکی سه رووی ده سه لاته وه به خه خه تی به خوشی له رووی شه رعه و و به پنی گویز ایه لی، زانیویه تی ده بی له چ کاتیکدا به ئاره زووی ده سه لات بکات و وای لی بی له وه بالا تر بی که رواله ت و ناوی شته کان پنی ده به خشن. به دکاری سولتانه کان و لادانیان له شه رع لینی شاراوه نه بوون. دله راوکینی زاناکان له نزیکبوونه وه له و موعامه لاتانه ی ده و له ده به بوو گهیشت بوه ئاستیک مه گه رهیچ چاره سه را نه بوایه ده نا خویان نزیکی نه ده خسته وه، بیانووشیان ته نها له وه دا ده دوزییه و که نزیکبوونه وه له ده سه لات تاکه رییه ک بووه بو به رژه وه ندی و خولادان له به لای مسوله را به گه را به و به رژه وه ندیه کوشنده یه شابا، ده چونه و مزگه و ت و خویندن ای و وانه گوتنه وه گوشه گیر ده بوون و چه مزگه و ت و خویندن ای به سول تان و ده سه لات داری سه رده مه وه نه ده ما.

ههن، دهمهوی به بیری خوینهرانیان بهننمهوه و دوور نییه بیرهینانهوه به که لکی باوهرداران بیت.

دوای بۆردومانی ناوچه کوردىيه کان له 1961/09/11 دا عەبدولکەرىم قاسم داوای له زانا ئاينىيه کانی کۆيهی کرد لهو کارەيدا پشتگیری بکهن و ئهوانيش پرسيان به من کرد. منيش ديتم ويژدانيان، به بن دەربرينی بۆچوونی من يا کهسی تر، ئهو داوا رەسمىيه به گردەبری رەت دەکاتهوه. ئيتر ماوەی چەندين مانگ که له سهريان قورس کهوتهوه، برانه بهنديخانه و دوور خرانهوه و نانيان برا و تۆمهتی وا بۆ ههنديکيان ههلبهسترا که مليانی له پهتی سيداره نزيک خستهوه...

رەنگە دووبارە كردنەوەى ئەو قسەيەش كەلكى ھەبى كە جياوازى ھەلويستى ئەھلى دىن و ئەھلى دىيا لە يەك بارودۆخدا، خەلكىكى بىشومارى رۆشنبىران و شەھادەدارى سەر بە ئايدۆلۆژيا سياسىيەكانى كورد لە سالى 1961دا بوون بە لايەنگرى عەبدولكەرىم لە كاتىكدا زانايانى ئاينى كۆيە، لە بەندىخانەدا بەرەورووى چارەنووسى نادىار دەبوونەوە. يەك چركەسات لەوە دوودل نىم كە ھەلويستى زاناكان بى نارەزايى، لە سەر بنەماى ئاينى ھەلچندرابوو. ھەندى لەوانەم دەناسىن كە لە فەتوادان بى مەسەلەى تەلاق و كاروبارى

رِوْژانهدا، له سـهر بنهمـای بوّچـوونی ههنـدیّ له «سـهلهف»ـه کان تونـد نهبوون...

جا به باوه ری من، هه لبر اردنی شیوازی دارشتنی فه تواکه له لایه ن «خه تی»وه، گه رانه وه یه بو فه رمانی ناچاری که پهیره ویکردنه له فه رمانی سولتان، ئه وه ش بو ریکری له به لای گهوره. ئه وه روون بوو که میر مهیلی به لای ته بایی و ئاشته واییدا ده چوو و باوه ر ناکری هو کاره که ی له که س شاراوه بی تا له میر شاراوه بووبی.

کاتی ده لیّم «موکریانی»ی خوالیّخوشبوو له کتیبه که یدا لایه کی نه و بارودوخ و روداوانهی باس کردووه که پهیوه ندییان به فه تواکه وه هه بووه و تیشکی ته واوی خستوته سه رورده کارییه کانیان بو نه وهی بینه ری بینلایه ن به رپرسیاره تی زیاده نه خاته سه رخه تی، دلّم زوّر خوّش ده بی، نه گه رچی زمانی موکریانی و شیّوازی باسکردنه که نیه تی ناوز راندن و دوژمنایه تی لی داده چوّری.

کاتی له کتیبه کهی موکریانیدا باسی چهند شهرینکی خویتاوی دهخویتینهوه که پیش گردبوونهوهی سوپای عوسمانی له نزیک پهواندز پوویان داوه، دهبی ههر له سهرهتاوه ئهو بارودوخه تیبگهین که پیش فهتواکهی خهتی له ئارادا بووه و له ههموو شهپهکانیشدا سوپاکهی میر له دژی سولتانی موسولماناندا شهری کردووه. ئه گهر بهرهوپووبوونهوهی سوپای سولتان هوّکاری کافربوون و تهلاقکهوتن بووبی — و ئه گهر خهتیش باوه پی پیی بووه و له سهری سوور بووه – بوهی لهو ههموو شهر و ههرایهی که پیشتر پوویان دا و ههموو جاریکیش لهشکری عوسمانییه کان تیکدهشکا، له گهل ئهوهشدا پیداویستی شهرعی له ئارادا بووه، فهتواکهی دهرنه کرد و چهندین مانگ کر بوو تا ئاگر شهری شیره که نزیک کهوتهوه؟

ئەوەشى زياتر ھۆى بىدەنگى خەتى روون دەكاتەوە كە نەيويستووە زەرەر بە مىلىر بگەيەنى ئەوەيە سولتان مەحملود بە ناوى خەلافەتى ئىسلامىيەوە

فهرمانیکی ههمایوّنی ^{4} بوّ مه لا یه حیا مزووری و مه لا محهمه دی خه تی و مه لا عزرائیلی جزیری نارد (لاپه و 64 – 65) «کورته ی میروته ی میرانی محهمه دی مه لا که ویم) ئه وه باشترین ده رفه ت بوو له کاتی گلپه سه ندنی شه وی نیوان میر و سوپای سولتان فه توا بدات، ئه گه و بیویستبا تاکلایه نه له دری میر ئه و فه توایه بدات و چ جیاوازیش نه ده بوو به نیه تی خیانه تکاری وه ها بوایه یا باوه وی په تی، چونکه پهیامه هه مایونیه که ویلی بو نیه تی خیافت کاری و باوه و داری وه ک به ک خوش ده کرد، به یه ک جیاوازییه وه له نیوان هه ردوو حاله ته که دا ئه وه ش نه وه یه خیافت نازایه تی ناشکراکردنی تیدا نییه مه گه و کونه قین و حه زی تو له کردنه وه، که هه مووری که هه مووری که ده موو سنووری ک ده به ووین، ئه وه ش خه یالله.

یه کی له چاکه کارییه کانی موکریانیی خوالیخوشبوو له کتیبه که یدا «میرانی سوران» ئهوهیه به وردی و به زنخیره باسی ئهو شهرانهی کردووه که له نیوان سوپاکهی میر و سوپای عوسمانیدا روویانداوه و سوپای میری رهواندز له بهرهوه بهرهو دهوری رهواندز، بو شهری یه کلاکهرهوه کشاوه تهوه و ئه نهنجامیش بو کورد یه کی بووه لهم دووه: یا لهناوچوونیک که رهواندز تیدا راستبوونهوهی به خویهوه نهده دیت، یا سهر کهوتنیک که تا ماوه یه شکستی لی دوور ده خاته وه و لهمه یاندا، ریی تی ده چوو له پاشه روزدا، به شیوه یه ک له شیوه کان مه ترسی برهویته وه و بو راستبوونه و سهر که وتن، به شیوه یه ک له شیوه کان، مه ودای هیوا یه یدا بیی.

ئهوه دهڵێم چونکه دڵنیام و تۆش دڵنیایت که تێکشکانی سوپای عوسمانی لهو شهرهدا شکستی دهوڵهتی عوسمانی نهدهگهیاند. له زوّر شهری گهورهدا دوّرا و تێکیشنهشکا، بهڵام ئهگهر به پێـوانهی نێـودهوڵهتی بهرینـیش تێکشـکان

_______ کمین مهمرایننی بازداره کی مسیدانی هکارن مورسمانی همرو ماره می میکرد. مین مین میرانی هکارن مورسمانی های میرانی همروی میرانی همروی میکرد.

هیڵی ههمایوٚنی، یاسایه کی عوسمانییه کان بوو، سوڵتان عهبدولمهجیدی یه کهم،
 ساڵی 1856 بوٚ ریٚکخستنی کاروباری پهرستگای ناموسوڵمانه کان له ههموو
 ولایه ته کانی سهر به عوسمانییه کان داینا و ئیدی پیرهوی لی ده کرا – وهر گیر

نهبوایه، به پیّوانهی ئهوپه پی ئاماده کاری ههردوو لا تیکشکان دهبوو. به لام ئه گهر خوینه ربیه وی ئاگاداری ههموو لایه کان بی، پیّویسته بو لاپه په 60 و دواتری کتیبه کهی موکریانیی خوالیخوّشبوو بگه پیّتهوه و بو سهرچاوه میژووییه کانی تریشی نانیزم چونکه فه تواکه له پیّی ئهو کتیبه وه بووه هوّی ناوز پانی مه لای خهتی. پیش ئهو کتیبه، سهرچاوه یه ک شک نابهین باسی ئه وه بکا فه تواکه به هوّی کریگرته یی یا ناکریگرته ییه وه بووبی و مهبهستی خرایه کاری بووبی و مهبهستی خرایه کاری بووبی و حکوومه کهی.

له نووسینه کهی موکریانیی خوالیّخوّشبوودا به دوای رووداوه کان ده کهوین، له نووسینه کهی موکریانیی خوالیّخوّشبوودا به دوای رووداوه کان ده کهویّته جوّره شلّهژان و ناتهباییه کهوه، بنهماکهشی – به باوه ری من – تهوهیه که رووداوه کان بو تاوانبار کردنی خهتی به گویّره ی دلّی نووسه ر نهبوونه. له باره ی شهری «زاب» هوه دهلّی:

«به راستی کورده کان، به ئازایه تییه کی بیّوینه وه شه ریان کرد و وه ک پلنگی تیوره په لاماریان ده دا، به لام زانا و خویند کاره ئاینییه کان وه ک خوره له بناغه ی کاروباره کانیان دابوو و مادام میریش به بی فه توای زاناکان ده ستی به ئاودا نه ده کرد، شه رکردن له گه ل تورکه کاندا کاریکی بی ئه نجام بوو. تو په کان به رده وام بوون و شه ویش ده نگیان نه برا. مسته فا پاشاش که پیشتر بیری له پیشره وی کرد بووه، به لام به ناچاری تاریکانی شه و کشایه وه و هه رچونی بوو له رووباره که په رییه و به ره و موسل رای کرد و ده ستکه و تیکی زور بو کورده کان مایه وه و به ره و حه ریر کشانه وه».

ئه گهر سوپای کورد وه ک پلنگ شهریان کردبی و دوژمن بو راکردن تاریکییان کردبیّته پهنا و دهستکهوت و کهرهسهیان به ئاسانی بو جهنگاوهری

کورد جی هیشتبی، ئیتر چ خورهیه ک به هوی دینهوه له بناغه کاروباری داوه ؟

راستی مهسهله کان خوی به قسه دی و میر لهو شهره دا چی بکری کردوویه تی و سهر که وتنیکی وای به دهست هیناوه، که پیشتر له شهری دژی عوسمانییه کان به دهستی نههیناوه. ئهوهی بیهوی گهمه به رووداوه کان بکا، ده نه نه توای هه ندی له زاناکان بو شهر کردن له دژی عوسمانییه کان، بووه هانده ری جهنگاوه رانی کورد بو خوبه ختکردنی زیاتر، به لام ئهوه شیواندنه و فه تواکه ی دواتر که بو شهر نه کردن بوو له دژی سولتان، به رپه رچی ده داته وی پیویستمان به وه نیسیه هو کار دابه پنسین، چونکه هه رله نووسینه کهی خوالیخو شبو و موکریانی خویه وه راستیه کان به ده ست دینین ئه گه ربه پیی لوژیک مه سه له کان تاوتوی بکهین. موکریانی خوی ده لی کود

«دوای گهرانهوهی سوپای کورد بهرهو حهریر و گهیشتنی مستهفا پاشا، دوای تیکشکانه کهی، بو موسل، فهرمانیکی ههمایونی ساختهی بو مهلا محهمهدی خهتی نارد و ههندی ئایهت و حهدیسیشی بو میری گهوره، به مهبهستی خهلهتاندنی، خسته نامهیه کهوه..»

پیش ئهوهی به خویندنهوهی کتیبه کهی موکریانیدا روّبچین، پیویسته ئاگاداری دوو شتی زوّر گرنگ بین که نابی پشتگوی بخریّن. یه کهمیان، دوای ئهوهی که زانیمان سولّتان سولّتان مهحموود پهراویکی ههمایوّنی به ناوی خهلافه تی ئیسلامییه وه بیو ههر یه که له مهلا یه حیا میزووری و مهلا محهمه دی خه تی و مهلا عزرائیلی جزیری ناردبوو، هیچ پیّویست نهبووه فهرمانی ههمایوّنی ساخته بو خهتی دروست بکریّ. دووهمیان، مسته فا رهشید پاشا نهیویستووه میر بخه له تینی چونکه موکریانی خوّی دواتر دهلّی: «رهشید پاشا، پییش مردنه کتوپره کهی، ههمو و به لیّنه کانی خوّی گهیاندنه جیّ». کهوابی میر، نه فامانه هیچ فیلیّکی به سهردا تیّپه ر نهبووه.

ده کـرێ له دوای گهرانهوهی میـرهوه بـوٚ رهوانـدز، ئهم بابهتـانه له قسـهکانی موکریانیدا به ریزبهندی کورت بکهینهوه:

- یه کهم: مهلا به پهله فهرمانه ساخته کهی بلّاو کردوّتهوه که شهر له دری سولّتانه عوسمانییه کان زهرهری بوّ دین و هاوسه رگیری ههیه.
- دووهم: میر ئهحمهد، برای میری گهوره، لهگهڵ مهلای خهتیدا بوو
  به ههرایان و خیتابی دا که خهڵکه که یا بو شهری عوسمانی دوای
  میر ئهحمهد بکهون، یا بچنه پاڵ مهلا. ئیتر چ ئهفسهر و سهرباز
  ههبوون چوونه لای میر ئهحمهد، مهلا و فهقیکانیش چوونه پهنای
  میری گهوره و مهلای خهتی.
- سینیهم: میر گهرایهوه بو رهواندز و سوپاکهی کو کردهوه، میر
  ئهجمهدیش لهگهڵ سی ههزار جهنگاوهردا له حهریر مایهوه.
- چوارهم: مستهفا رهشید پاشا له موسلهوه و «عهلی پاشا»ی والی بهغدا، ههر یه که و به سوپایه کهوه بهرهو ناوچهی ههولیّر و رهواندز هاتن...
- پینجهم: کاتی مستهفا رهشید پاشا له ئاکریوه بهرهو رهواندز دهچوو، فهرمانیکی ههمایونی ساختهی به زمانی عارهبی بو میر نارد و تیایدا بهلین و دلنیایی پی دهدا.
- حهوتهم: مستهفا رهشید پاشا ورده ورده نیزیک بووهوه تا له نهنجامدا له دهشتی سوّران خیّوهتی ههلّدا و نامهی بوّ میر و بوّ

خهتی نارد و دلّنیای کردن و بهلّننی ئهوهشی دا سهرلهنوی دهسهلّاتی سوّران بداتهوه دهستی و بیکا به «میری میران» و پلهی پاشایهتیشی بداتی.

- ههشتهم: مهلای خهتی برپاری دا میر بۆ دیتنی مستهفا رهشید پاشا
  بچی و ئهو ههوالهشی بۆ نارد.
- نوّیهم: میر، له جیّی خوّی، ده سه لاّتی ره واندزی دایه ده ست میر ئه حمه دی برای و کردی به ده سه لاّتدار. خوّشی له گه ل خهتی و هه ندی سه رباز دا چوونه سه ربازگهی سه رکرده عوسمانییه که و به گهرمی پیشوازی لی کرا... مه لای خهتیش به شهره فی سویندی خوارد که میر به شکووه ده کاته وه به ده سه لا تداری مه مله که ته کهی خوّی.
- دەيەم: پاشا فەرمانى لێبوردنى سوڵتان مەحموودى بۆ دەركرد و پلەى «ميرى ميران» و پاشايەتى پى دا و ئەويش ئيزنى خواست تا بگەرىتەوە بۆ رەواندز.
- یانزهیهم: مسهفا رهشید پاشا، بۆ بهدبهختی لهو رۆژانهدا مرد و عهلی
   رهزا که ناحهزی سهرسهختی مستهفا پاشا بوو، والیی بهغدا بوو،
   ههوالی بۆ ئهستانه نارد که گهرانهوهی میر بۆ رەواندز دەبیته هۆی
   لهناوچوونی عیراق.
- دوانزه: میر له ئهستانهوه، بهرهو تهرابزۆن بهری کهوت و سولتان فهرمانی دهستگیر کردنی به والی شارهکان دا و دهستگیر کرا و له تهرابزون، شهو ئیعدامیان کرد.

ئه گهر سهرپینی، به لام نهختی به وردی تهماشای رووداوه کان بکهین، بوّمان دهرده کهوی که ناشی به و ریزبهندییهی سیهرهوه بیووبن. پیشخستن و دواخستنی وایان تیّدان که له کهس شاراوه نین و له دوو بابهتی گرنگیشدا ناروونی ههیه:

یه کهمیان، گهرانهوهی میر بو رهواندز له دوای سهر کهوتنه کهیدا له شهری زاب و پاشه کشینی مسته فا ره زا بهرهو موسل له ورده کاری گیرانهوه کهی موکریانیدا لیّکدانهوهیان نییه. تهنانهت ههولّیشی نهداوه له ریّی ئهو فهرمانه راست و ساختانه شهوه که له کتیّبه کهیدا باسی کردوون، بیانووی وهها بهیّنیته وه له گهل باوه ری خوّیدا، ئه گهر به روالهتیش بیّ، بگونجی

ئەو پەراوە ھەمايۆنىيەى سولتان مەحموود بە ناوى خەلافەتى ئىسلامىيەوە دەرىكردووە، پۆش شەرەكەى زاب بوو و ناكرىتە ھۆى ورەبەردانى كورد، كە وەك «موكريانى»ى خوالىخۆشبوو دەلىق، سەركەوتنىكى مەزنىان بە دەست ھىنا و دەستكەوتىكى زۆريان بوو. فەرمانە ھەمايۆنىيە ساختەكەش كە مستەفا رەشىد پاشا بۆ خەتىيى نارد و نامەيەكى بە ئايەتەوە بۆ مىر لەگەلدا بوو، دواى گەرانەوەى مىر بوو بۆ رەواندز، بۆيە ناكرى رۆلى لە بريارى گەرانەوەى مىردا بووبىق.

ئهی دهبی چی وای کردبی بریاری ئهو گهرانهوه چاوهرواننه کراوه بدات؟ ئیمه راستی وابهستهی ئهو کاره گرنگهمان له بهر دهستدا نییه بهشی دلنیابوون بکات و باوهرهینانیش بهوه قورستر دهبی که میر به بریاری گردهبری شهرهوه گهرایهوه رهواندز بهلگهش ئهوهیه: «له ههموو لایه کهوه سویاکهی کو کردهوه» – لایهره 67ی کتیبی «میرانی سوّران».

چۆڵکردنی قووڵایی ستراتیژی که مهیدانی بهربهرینی بۆ هیٚرش و پهلاماردان ده گرتهوه و کۆکردنهوهی هیٚز له ناوچهیه کی بهرتهسکدا که وای کرد تهنها دوو ههڵبژاردهی له بهردهمدا بمیٚنن:

- یا شهر کردنینک که رینی تی دهچوو فهوتانی به دوودا بی،
  - یا ڕاکردن بهرهو چارهنووسی نادیار.

 هیــوایهی دوای کورتبــوونهوهی مهودای ناتهبــایی نیٚــوان ههردوو لا، لهگهڵ سوڵتاندا به ئهنجامی نزیکبوونهوه له یهکتر بگات.

رەنگە بگونجى ھۆكارىكى تىر بخىرىتە سەر ھۆكارە باسكراوەكانى سەرەوە ئەويىش ئەوەيە زانىبىتى حافز عەلى پاشاى والىي بەغىدا، بە سوپايەكى گەورەوە، بى پشتگىرىكردنى مستەفا رەشىد پاشا رووى لە ھەولىر كىردووە، ئەگەرچى ئەوەش دەچىتەوە سەر سەرجەمى تواناكانى سولتان بى پشتگىرى سەركردەى ھەلبىزاردە، مستەفا رەشىد و ئەوەش بەشىنكە لە ھۆكارىكى گەورەتىر، لەگەل سەرنجدانى جىنى سىراتىزى ھەولىردا كە ھەموو شەرىكى مىر دەيكا، لە لاى رۆزاواوە شكست دىنى.

چاکتر وایه دهست له و پرسیاره هه ڵگرین چونکه ئاڵۆزه، ئه گهرچی له گهڵ رووداوه کانی ناو کتیّبه کهی موکریانیدا یه ک ناگریتهوه و خوّبه خوّ بوّ پیزبه ند کردنهوهی جیا ئاماده یه و چوّن هه ڵه قسمی کهسیکدا هه یه که بلّی دوای به پیوه چوونی جه ژنی پهمهزان مانگی پهمهزانمان مسوّگهر کردووه، ئهم هه ڵهیه به دواکه و تنی جه ژن بوّ دوای مانگی پهمهزان نامینی و به ههمان شیوه، پیزبه ند کردنی پووداوه کانی کتیّبه کهی موکریانی بهم شیوه یهی خوارهوه، هه له کان وه لاده نی:

■ یه کهم، فهرمانی ههمایوّنی بوّ مهلا یه حیا و خه تی و عزرائیل ده رچوو بی ثهوه کاریگه ری هه ستپیّکراوی له هه لویّستی کورده کان بووبی، به لَـگهی ئه وه ش ثه و حه ماسه ته یه که له شه ری زابدا نواندوویانه، له گه ل ئاماده یی میر بو شه ر له دوای ئه و سه رکه و تنه. به پیّی زانیاری من بو به ده نگه وه چوونی ئه و فه رمانه هیچ یه کی له و زانایانه ئه و فه توایه یان نه دا و کتیّبه که ی موکریانیش ئاما ژه ی به شتی وا نه داوه.

لیّره دا چ که لّکی نییه په خنه له هه لّویستی میره کورده کان بگرین، که میری سۆران یه کیّکیان بووه، لهوهی که گویّیان به ههبوونی سولّتانی ده سهلّاتدار نه داوه و چهندین سالّیان به شه پی ناوخوّی کوشنده به فیرو دا، تازه کار له کات ترازا. ئه و واقیعهی که پشتگویّیان خستبوو، له و پوژه ناخوشانه دا خوّی سه پاند و ئیتر بو میر مه حالّ بوو خوّی لی بدزیّته وه، سهرکه و تن دووره ده ست بوو و هیچ ئاماژه یه کی پشتگیریش له شای ئیّرانه وه نهبو و. ته نانه ت ئه وهی لی میاراته کوردییه کانیش مابوونه وه، ئاوریان له و مهینه ته نه دایه وه که به به به کوردییه کانیش مابوونه وه، ئاوریان له و مهینه ته نه دایه وه که به به به کوردییه کانیش مابوونه وه، شاوریان له و مهینه ته دایه وه که به به که روزه و نوبه تی هه موانیش ده هات.

- سیّیهم، سوپای عوسمانی بهرهو رهواندز کهوته خوّ و مستهفا رهزا پاشا فهرمانه ههمایوّنییه (ساخته!)کهی بوّ مهلای خهتی نارد و نامهیه کیش بوّ میر که پری کردبوو له ئایهت و حهدیس و بهلّین و سویّندی گهوره... ئهوهش ئهو کاریگهرییهی ههبوو که بوّچوونی لایهنی کوردی کرده دوو بهشهوه:
- میر، به و حیسابه ی له خراپترین حالّدا یه کی له دوو خراپ، شه پرکردن و پهنابردن بو بهلیّن و دلّنیاییه کانی مسته فا په زا پاشا ههلّده بریّ، بوّیه تای ئاشته وایی به دانانی میر ئه حمه دی برای له جیّی خوّی له ماوه ی سه فه بره که یدا بو ئیسته نبول، قورس کرد و هه بر وه هاشی کرد.
- بۆچوونى دووەم، لە ھەلويستى مىر ئەحمەددا بەرجەستە بوو كە لە دژى سەفەرى مىر بوو بۆ ئىستانبول، كاتىكىش.

ههردوو بۆچـوونه که خـرانه بهر پیوانه کـاری سـوپا شـانی ئهحـمهد پاشای گرت، میر و خهتیش، له گهڵ ئاشتهواییدا بوون...

قسهی موکریانی له بارهی ناتهبایی بۆچوونی ئهحمهد پاشا و خهتیوه له سهر ئاشتهوایی، له گهڵ «لاوک»یکدا راست دیتهوه که ماموستا عهبدولفه تاح عهلی یه حیا له به شی سییه می گوتاره که یدا «هیرشی عوسمانی بو سهر کوردستان و رووخانی ئیماره تی سوران» که له کاروانی ژماره 54ی سالی 1987 به به لگه هیناویه تیبه وه و وهرگیرانی گوتاره که له لاپه رهی 143ی گوقاری ناوبراودا بلاو کراوه ته وه.

لاوکه که ده لی: خه تی کونگرهی خوی به ست و له قسه ی خوی پاشگه زنابیته وه.. زیاتر له سهری ده پوا و ده لی: گورانییه که به رده وام ده بی و ده لی که میر دوای نه وه ی خوی به ده سته وه دا، خه لیکه که مه لای خه تیش یه کی بوو له وان، له خوا ده پارانه وه و

هانایان بو شیخ عهبدولقادری گهیلانی دهبرد میر به سهلامهتی بگهریتهوه. با سهرنجی ئهوهش بدهین که گورانییه که لهو بهشهدا که له ژمارهی ناوبراوی گوقاره کهدا بلاو کراوه تهوه باسی هاورایی خهتی و میری گهوره ناکات و به یه ک وشهش خرایهی خهتی نالی.

چوارهم، دوای ناکوکی نیّوان میرپی گهوره و تهجمهدی برای له سهر قهبوولکردن و نه کردنی پیشنیازه کانی مستهفا رهزا یاشا، ریک كەوتىنەوە و ھاورا بوون، ئەگەرچى موكريانى راستەوخۆ ئەوە نالى بهلام بهینی ینویستی بارودوّخه که و رهوتی رووداوه کان، بهینی قسهی موکریانی خوشی، میر خوی، یه کهم جار ئهحمهد پاشای برای له جيى خوّى داناوه ئهوجا له گهڵ خهتيدا چوته ئوردووه كهى مستهفا رەزا ياشا، چونكە عەقل نايگرى بە بى ئاگادارى خەلك لە جىنى خـۆى داينابى و ئەويـش قەببوولى بكا لەبەر ئەوەي وا بوايە، دەببووه گهمهی مندالان و بیسوود دهبوو و تهنانهت له گهمه و شیتایهتیش ئاسایی دامیّنتر دهبوو. مانهوهی ئهحمه یاشاش له رهواندز و سەر كردايەتىكردنى سويا و ھۆكارى نەچوونى لەگەڵ مېرى گەورەدا بـوّ نـاو ئـوّردووه کهی مسـتهفا رهزا یاشـا دیـار و ئهرک بـووه بـوّ خۆپارېزېزې و رېتېچـووني خيانهت و رووداوي چاوهرواننه کراو. هەڵوپستى كۆتايى ئەحمەد ياشا لە سەر ئاشتەوايى ئەگەر بە باوەرەوە بووبيٰ يا له ناچاري، ئەوە روونە چـۆتە ژێـر بـارى بـارودۆخەكە و بەرانبەر بۆچوونى ميرى گەورە بۆ رووخۆشى لەگەڵ سوڵتاندا رازى بووه و وه کی دی له خرایترین باردا، دهبوو یاخی بی یا له باشترین ریتیچووندا، بهوه رازی نهبی ببی به جیگرهوهی براکهی. بو مير وونووسي به ويردان ئاسانه ياخيبوون به سهريهوه نه كاته ئهرك چونکه شهریکی بی ئهملاوئهولا دهبوو و زهرهری زور له ئاشتهوایی زیاتر دەبوو. بەلام رەتكردنەوەى جینگرەوەى لى قەبوول دەكرا و

تهنانهت لیشی دهخوازرا ته گهر له سهر هه لّویستی پیشتری، که شه پرکردن بوو سوور بوایه و پینی قهبوولنه کردنیشی ههبوو لهبهر تهوهی برای تریان بو تهو تهرکه ههبوو و چ تهرازوویه کیش لهنگ نهدهبوو ته گهر له حکوومه تیک که به پیچهوانهی بوچوونی تهوه و و بیخ پهزامه ندی تهو، خهریکی پیکهوتن بوو، بکشابایه تهوه و که قهبوولیشی کرد، وا ده گهیهنی که له ته نجامدا پازی بووه بهوهی میر کردوویه تی و نالیم دلیشی پینی خوش بووه چونکه ههموو رووداوه کان زاده ی ناچاری بوون.

به بن دوودلّی، وا له باسه کهی موکریانیی رهحمه تی ده گهین که ههندی ييشخستن و دواخستني تيدا ههن و ههرجي له بهرژهوهندي خهتيدا بوويي زمانی خوّی له ئاستیدا گرتووه و بو توّمهتبار کردنیشی زمانی بهرهلا کردووه و ئەوەش لەگەڵ ئەو دەنگۆپانەدا يەك دەگرېتەوە كە ھەتا بلاوسوونەوەي کتیبه کهی موکریانیدا ههبوون و عهبدولا موخلیس به گی نهوهی رهسوول یاشا ئەو شايەدىيە دەدا و لەگەڵ رەڧتارى ميرى گەورەشدا ريْكە كە باوەرى بە به لَّينه كاني مسته فا روزا ياشا كردووه كه دوقاودوق، له ييش مردنه كتويره كهيدا جيبه جيني كردوون و له راستيشدا مروّ بهوه سهرسام دهبي چوّن مستهفا ياشا بهو سووربوونه زيادهرۆپيهوه ئاماده بووه بهڵێنه كانى بهجي بگهیهنی که به میری گهورهی دابوون! له راستیدا، خهیال نهوهنده پهرت دەبىي دەگاتە ئەوەي بىۆ ئەوە بچىي كە مىردنەكەي بە يىلانى سولتان خىزى بووبی بو ئەوەی سرنگومکردنی میری گەورە مسوّگەر بکا بەلام رەواندزی جيهيشت تا سي براي به نوره و به بي بهرهه لستي ئهستانه بهريوهي ببهن نەبــوونى بەرھەڵســتكارى لە ئەســتانەوە پشــتگيرى ئەم بۆچــوونە دەكــا و دەسـەلاتى ئىمـارەتەكە بە دەسـتى ئەحـمەد ياشـا و سـلێمان ياشـا و رەسـوولْ ياشاوه، كه براي مير بوون، تا ساڵي 1272، واته دهوري بيست ساڵ دواي کوشتنی میری گهوره مایهوه. بەشى دووەم و كۆتايى

گۆڤارى «كاروان»، ساڵى حەفتەم، ژمارە ٧٢، شوبات ١٩٨٩

ئه گهر روسووڵ پاشا ئهو باجانهی بدابا که بابی عالی له سهری داینابوون و ساڵی 1272 خوّی به شهریّکی دوٚراودا له دژی والی بهغدا، نامیق پاشادا نه کردبایه که بهخت و هیّزی خوّی تیّدا تاقی کردبوّوه و ناچار بوو ماوهی پینج ساڵ خوّی له ئیّران پهنا بدا که باسه کهی له لاپهره 76ی کتیّبه کهی موکریانی بهدواوهیه، ئیمارهته کهی بهردهوامی دهبوو. ساڵی 1272 به میّوانی چووه لای نامیق پاشا خوّی و لای مایهوه ههتا کاتی ساڵی 1281 نامیق پاشا له ئهستانه به پلهی «مشیر المابین» دامهزرا، ئهویشی لهگهڵ خوّیدا برد و ماوهی ده ساڵ بوو به والی وان، دوای ئهوه بوو به والیی ئهرزهروّم ههتا ساڵی 1298ی کوّچی، ههر لهوی کوّچی دوایی کرد.

دوای کوشتنی میری گهوره، خوینه رله پهفتاری عوسمانیه کاندا له گه ل بنه ماله ی میردا، شتیکی سهرسوپهینه ردهبینی و به و شیوازه پهفتاریان له گه ل دا ده کا که مسته فا په زا پاشا له سه ربنه مای به لین و سویند دایمه زراندبو و باوه پیش ناکه میژوو نموونه ی زوری له و بابه ته هه بی چونکه عوسمانیه کان خوشیان له گه ل والییه کانی خویاندا، ئه گه رباوه پیان نه مابا یا بترسابان ده سه لاتیان زیاد بکا لیبورده نه بوون. ئه گه ر لاپه په میژووی پهیوه ندی سیاسی و هاوسیتی نیوان میره کورده کان هه لده یته و نابینیته وه دلّت خوش بکات چونکه خویان و هیوای میژووی پییان بیئومید کردوه ئه وهش به ناته بایی و جیاوازی دریژخایه نی نیوانان.

ئه گهر ریّمان ههبی به پیّی بارودوّخی روّژگاره کان حوکم به سهر رووداوه کاندا بدهین ههر دهبی لایهنگری میری گهوره بین لهو بریارهی که داویه تی ئهوهش ههولّی ئاشته واییه چونکه پیشه کی و سهرهه لّدانی له و باوه رهوه بووه که به مسته فا ره زا پاشا ههیبووه و چ گهردی لی نه نیشتوه تا مردنه کهی ره زا پاشا، وه ک له کتیبه کهی موکریانی، له لاپه ره 69یدا ها تووه و ده لّی:

موکریانی دهیتوانی پهنا بو لیکدانهوه بابهته که بهری و بیخاته خانه ی پلانیکی خیانه تکارییه وه که ناوه پو کی به لینه کانی مسته فا پاشای به تال کردوته و و میریشی خستوته به رده می نه مانه وه یا مان ته گهر مسته فا پاشا بمابا. به لام ته وه ی کردووه و بو ته وه سوپاس ده کری چونکه ته گهر بیکردبا ده بووه پاراستنی به های میزوویی به رز و (منیش باوه پم پینی هه یه) و ده بووه پشتگیرییه کی به هیز بو ته و لیکدانه وانه ی میری گهوره که حیسابی خوّی بو تاشته وایی له سه ریان هه لچنیبوو ده نا جیّی ده مه ته قی بو ته وه نه ده مایه وه میر له به لینه کانی مسته فا پاشا به گومان بی و به پیّی خوّی به ره و لای جه للاد نه ده چوو.

مانهوهی ئیمارهته که له دوای کوشتنی میر، خوی له خوّیدا له گهلّ سهرراستیی مسته فا پاشادا بو بهلّینه کانی ریّک دیّته وه و ته نانه ت مانه وه میر به زندوویی و ریّزدار له سایه ی فهرمانی سولّتان و دوای مردنی مسته فا پاشا مهودادانی بو گهرانه وه بهره و رهواندز بو ویژدانی زندوو مهودا ناهیّلیّته وه بو گومان له نیازی مسته فا پاشا و چاکیی هه لّبژارده که ی میر له و بارودو خهدا. به لام لیّکوله رهوه به ناه و به شهی گیّرانه وه که ی «موکریانی» به لام لیّکوله رووه وه به ولی بی خوالیخو شبو و بیا، که خهتی تومه تبار ده کا، هه رده بی له و رووه وه قه بوولی بی

که پهیوهندی به به لیّنه کانی رهزا پاشاوه ههیه چیونکه موکریانی گویّی به مهسهلهی ئاشتهوایی نهداوه تا بلّیین شانبهشانی ئهو گویّپیّدانه بووه بوّیه له قهبوولّکردنهوه نزیک بووه نه ک له رهتکردنهوه.

موکریانی، خوا لیّی خوش بی، له درایه تیکردنی خه تیّدا هیّند توند بووه، له گهل ههر بوّچوونیکدا بووه که لایه نگری ناشته وایی و خه تی بووبی. له روانگهی بهرهه لستکاری نهم پیّوانه یه وه، تویّره ریا خویّنه ری ناسایی که مهیلی به لای بیّتاوانی خه تیّدا ده چی مافی نه وهی هه یه بهرهه لستی ههر بوّچوونیکی موکریانی بکا نه گهر به ناپاستهی تاوانبار کردنی خه تیّدا بچیّت چونکه نه وه مافیّکی سروشتی و به لگهنه ویستی هه لویّسته نه گهر له و ده رگایه بدا که موکریانی باسی خیانه تی لیّوه ده کا ده نا ده بی به شتیک له وه ی له فیقهدا پیّی ده لیّن «المصادرة علی المطلوب» و داوای داواکار خوّی ده بیّت فیقهدا پیّی ده لیّن «المصادرة علی المطلوب» و داوای داواکار خوّی ده بیّت به له له که راست گوّیی به لیّنه کانی په و یه کده نگییهی دراوه ته پال فه تواکهی خه تی خوالیخو شبو و موکریانی، خوّی له خوّیدا ده بیّته به لیّگه ی دری گیرانه وه که خوالی خوالی خوالی خواکهی دری گیرانه وه که خویدا ده بیّته به لیّگه ی دری گیرانه وه که خویدا وامان لی ده کا چاوه پیّی ده ستینکردنی خیّرای له ناوبردنی میری گهوره خه تیّدا وامان لی ده کا چاوه پیّی ده ستینکردنی خیّرای له ناوبردنی میری گهوره و هه لوه شاندنه وه ی سوپاکه ی و دانانی ده سه لاّتداریکی زالّم و توندوتیژی عوسمانی بین.

ماموّستا عهبدولفه تاح عهلی یه حیا هه ستی به مه ترسی باوه پر کردن کردووه به مهبه سته کانی په زا پاشا چونکه له گهلّ سووربوونی خوّی و موکریانیدا بو به خائین کردنی خه تی و چوٚپبر کردنی هه ولّ بو ئه وه ی خیانه ته که ی بسه لمیّنن وه ک جیوه ی بزیّو وایه و هه ر ده لیّی خه تیّ به په گی قوول و به هیّزه وه ، له سهرده می لاویّتییه وه له سهر خیانه ت و دینفروّشی په گی داکوتاوه و هه ر بو خیانه تکردن له په واندز بو و به سهرپه رشتیاری فه تواکه و زیاده په وی لهم بواره دا وای لی کردم بیرسم ئاخوّ چهو کاریّک ئه و خائینه دینفروّشه ی له وه متاندووه به رانبه رئه و ههمو و ریّز و پله و پایه پایه به رزه ی له په واندز هه به وی وساند و سه به وی به در ده وی به واند و ها به به در وی به وی به دانبو ون به دانبو ون به دانبه و به وی به در وی به وی به در وی به وی به در در وی به وی به در در وی در وی به در وی در وی به در وی به در وی در وی در وی در وی به در وی به در وی در در وی در در وی در وی در وی در وی

خیانهت له والییه کانی به غدا نه کات؟ ماموّستا عهبدولفه تاح ههولّی داوه فریای ئهوه بکهوی که خیانه تی خهتی له دیبوار دهنه خشینی و له لاپه په 142ی به شی یه که می گوتاره کهیدا، له ژماره 52ی کارواندا له پیّنج دیّرِدا هاتوّته سهر ره تکردنه وهی ئه و باسه و دهلّی:

«ئهو قسانه له بهردهم شیکردنهوه و رهخنهی میژووییدا خو ناگرن چونکه میر له ئابی 1836 خوی به دهستهوه دا و بردیان بو ئیستهنبول، به لام رهشید پاشا له کانوونی دووهمی 1837 مردووه و پینج مانگ بهشی ئهوهی کردووه له گهل میردا بگهنه ئهنجامی لیکحالیبوون و فهرمانی پاشایانهی پی بدری. ئه گهر دهولهتی عوسمانی نیهتی له گهلیدا پاک بوایه، پیویستی نهده کرد ههر له بنه رهته وه، دوای خوبه دهسته وه دانی، بو ئیسته نبول داوا بکری».

یه کهم سهرنج له سهر ئهم بهرپهرچدانهوهیه ئهوهیه که له سهر قسهیه کی «د. عهبدولعهزیز سلیمان نهوار» و له پهراویزی ژماره 54ی کوتایی لاپهره 142ی گوقاری کاروانی ژماره 52 ئاماژهی پی کراوه نه ک له سهر کتیبه کهی موکریانی ئه گهرچی ناوه پوکی قسه گوازراوه کهی د. عهبدولعهزیز له گهل کتیبه کهی موکریانیدا یه ک دیته و و به پیی پوالهت، پیم وابی ههر لهویشه وه وهرگیراوه چونکه موکریانی پیش د. عهبدولعهزیز بووه به لام له سهر ئه و بوچوونه سوور نیم چونکه کتیبه کهی عهبدولعهزیز بووه به لام له گومان ده بهم، گومانیک که له سهر پیداویستیه کان هه لچندراوه عهبدولعهزیز که له مه به بابه ته داختی به به باسی موکریانی لاداوه پهنگدانه وهی ئه و توندییه که به مارانبه رخه تی بوویه تی چونکه تاوانبار کردنی خه تی به خیانه تیه کهم جار له موکریانییه وه بووه که له و بواره دا پیش ههمووان که و تونه و چی پی خار له موکریانییه وه بووه که له و بواره دا پیش ههمووان که و تونه و چی پی کراوه کردوویه تی بو نه وه وه کی به سه در اسه پینی، بویه مهیلی

ماموّستا عهبدولفه تاح بوّ ئهوه چووه باسیّک بداته پاڵ موکریانی وه ک پینهی سیی به شهوهزهنگهوه دیاره له باسی خهتی و فهتوا نه گبهته کهیدا.

ماوهی پینج مانگی نیوان ریکهوتنه که و مردنی رهشید پاشا، بو ناشتهوایی دوای جهنگ و شهر ماوهیه کی پیوانهیی کورته به پیوانهی نیوهی په کهمی سـهدهی نــۆزدهیهم و رۆژانێــک به دهعــوهت و مزگێنــی و مێوانــداری و خۆئامادەكردن بۆ دواي سەفەرى مير، تا ئاستى دڵنيابوون بە سەر دەچن و دوای ئهوه ئامادهسازی سهفهری سواری دیت به رییه کدا که نه کورته و نه خۆشـه... ئەوجـا رۆژانـی پیشـوازیکردن و ریورەسـمی میوانـداری و فەرمـان و شتگەلى كە ماوەيان دەوى و بە خەيالْمدا نايەن لە بابى عالى تىدەپەرن و ههمـوو ئهوانهش به ییّی موکریـانی و سـهرچاوهکه روویـان داوه و ماموّسـتا عەبدولفەتاح خۆى لە پەراوپزەكەدا باسى كردووه. جا ئەگەر ئەو ماوەيە بۆ ئەو لستە دریزهی هۆکاری دواخستن زۆر بی، له هەموو ماوەپه ک زیاتره که ييويست به لهناوبردني مير بكا ئه گهر له سهرهتاوه دهستنيشان كرابي. ئهوهي مەسەلەكە روونتر دەكاتەوە لەناوبردنەكە خۆپەتى كە پتر لە يەك سال دواى مردنی رەشید یاشا بووه و له لایهره 142ی ناوبراوی کارواندا و له ناوهرو کی گوتاره کهی ماموّستا عهبدولفه تاحدا هاتووه که میـر ساڵی 1838 له ریّی گەرانەوەيدا بەرەو رەواندز لەناوبراوە... زانیشمان كە رەشید پاشا لە سەرەتای 1837 مــردووه. جــا ئەگەر ئەو ھەولەي والــى بەغــدا نەبــيّ بــۆ تێكــدانى پلانه کهی دوژمنه ههره سهرسهخته کهی، که موکریانی باسی کردووه، چی بووه هۆی ئەو دواكەوتنە؟ بە ھەرحاڵ، بۆ سوڵتانى عوسمانى پاكانە ناكەين و ئه گەر ھەوڵەكانى والىي بەغدا لەگەڵ ھەواي نەفسىدا رێک نەھاتبا يا شتى تر ختووکهی ههستی نهدایا دهستی بو نهو کاره وهحشیگهراییه دژه شهرهف و چاكەخوازىيە نەدەبرد بەلام ئەوەي لە بارەي ئەو سلە زيادەيەوە دەمانوەستىنى - دوای مردنی رهشید پاشا - ئهوهیه هیچ جییه کی ناماده کراو له بیری نووسهر و خوینهردا نامینی ئه گهر ئهو یینج مانگهی که ماموستا عهبدولفهتاح

به بهسی زانیوه (بو ریکهوتن له گهڵ میر و پیدانی فهرمانی پاشایهتی) جینی باوهرمان بی.

من له گهل لوژیکی گوتاره که خویدا ئهوه ده لیم: رازی نابی سالیکی تهواو دولی مردنی رهزا پاشا به کاتیکی پیویست بزانم بو جیبه جیکردنی کوشتنی میر که دوو سال بووه پیلان بو دارپیژراوه که چی پینج مانگ ئهوه نده به رین بوته وه بهشی ئاشته وایی و جه نجالی ره واند و سه فه ربو ئه ستانه و دیداری سولتان و ده رچوونی مه رسووم و فه رمان شتی له و بابه تانه بکا و ده زانین به قالیت یا کوتالفرو شیکی ره واند ز نهیده توانی له ماوه ی دوو مانگ که متردا سه فه ریکی به غدا بو کرین و فرو شتن بکات و ئه گهر بو کرینیی شتومه ک خوی بو سه فه ری ئیسته نبولیش کو کردبایه ته وه له گهرانه وه دا بچووبایه ته سیواس، که میری له گهرانه وه دا لی که مهوه و بی هیچ ده برد ساله و روز گاره دا سه فه ری حه جه به چوون و هاتنه وه وه و بی هیچ ده برد سالیکی ده خایاند.

نیازمان نیبه میژووی عوسمانیه کان لهو بارهیهوه بنووسینهوه که پهیوهندی به ئیماراته کوردییه کانهوه ههیه تا به قوولاییدا روّبچین و به رهههنده کاندا بگهریّین و به دوای باسی لهوه دریژتردا چنگه کریّ بکهین که له پیویستی ورده کاری فهتوایه ک زیاد بی که مهلایه ک له بارودوّخیّکی زاندراودا دهریکردووه. هیچ یه کی له ئیمهش بیتاوانکردن یا توّمهتبار کردنی به خیانهتی مهزن به شیوهیه ک له ئهستو نه گرتوه که بهلیّندهریّک بو ئهوهی له کاره کهیدا ئیفلاس نه کات ئهر کی تمواو کردنی بینایه ک له کاتیّکی دیاریکراودا له ئهستو ده گری و حهقیقه تیش نیچیری لیکوّلهرهوهیه وه ک نیچیری ئیمانداریشه یا وه ک دهبی نیچیریان بی، له هاو کیشهی بیتاوانی و تاوانباری خهتیشدا، چاومان دانه پوشراوه تا ئهو جیاوازییه گهوره یه نهبینین که له نیوان خیانه ت و دلسوّزیدا، له ئاگایی نه ته وایه تیماندا چونکه بیتاوانییه کهی بو تو و گورد مژده به خشه و به لگهی پراستی بریاره کهی میری گوره یه و دیاره کورتین نه بووه و ورهی نه پرووخاوه و چهندین سال به رانبه را گهوره به و دیاره کورتین نه به بوه و دوره یه نه پودن به الله به رانبه را گهوره به و دیاره کورتین نه به به و دیاره کهی میری گهوره به و دیاره که که دیار نه به به دیاره کهی میری گهوره به و دیاره کورتین نه به به و دیاره و چهندین سال به رانبه را به رانبه رود و چهندین سال به رانبه را به رانبه را به دیاره کورتین نه بو و ده که نه دیاره و چهندین سال به رانبه را به دیاره کورتین نه بو و ده که نیوان نه به دیاره کورتین نه بووه و و ده که نه دیاره سیری که دیاره کورتین نه بووه و و ده که نه به نه که دیاره کوره به خشه و دیاره کورتین نه بووه و دیاره کورتین نه بود که دیاره کوره که نه به دیاره کوره که نه به نه نه به که دیاره کوره که نه به دیاره کوره که نه به که دیاره کوره که به که دیاره که دیاره کوره که به در که دیاره کوره که دیاره کوره که در که دیاره که که دیاره که در که دیاره که دیاره که دیاره که دیاره که دوره دیاره که دیاره ک

خۆفرۆشى سەرۆكى فەتسوادەرى ئىمسارەتەكەي گيسل نەبسووە تساھساتنى عوسمانییه کان له سهردهمی داوود یاشادا، به لام نه گهر خیانه تی کردیی، جگه لهوهي شيّواندني زانايه کي گهورهيه که زاناي گهورهي کـورد و نـاکورد له ماوهی دهیان سالّدا له بهر دهستی پنگهبشتوون، موریکی شهرمهزاریشه به تەويلے، ھەموو چركەيەكى تەمەنى ئىمارەتەكەي مىرى گەورەوە كە خەتى تیایدا فهتوادهر بووه و نه میر لیّی دهرباز بووه نه ئهحمهدی برای و نه هیچ کەس لەوانەي دوور يا نزيک پەيوەندىيان بە دەسـەلاتەكەوە بووە و تەنانەت سهرجهمی کوردیش ده گریتهوه که دوای فهتواکهش، ههتا مردنی، ههموو شتيكيان بـوّ دابـين كـردووه. قوتابخانه كهشـي وه ك خـوّى به خوينـد كارانهوه مایهوه و ناوی له سهرهوهی گومانهوه بوو تا نهو کاتهی کتیبه کهی «موکریانی» رەحمەتى بـڵاو بـووەوە، حـاجى قـادرى كـۆپى و حـاجى مەلا عەبدولای جەلى، لە كاتى خوپندنياندا پېكەوە لە بالەك، قوتابى ئەو بوون و ييّش ئەوانىش مامۆستاكەيان حاجى مەلا ئەسعەدى جەلى، باوكى حاجى عەبدولاي جەلى، وەک لە ھەندى حاشىيەدا دەردەكەوى و نووسيوپەتى كە له قوتابخانهی خهتی له شهقلاوه نووسراوه، له قوتابخانه هاوینییه کهی خهتی، له شەقلاوە خويندوويەتى.

کاتی به دوای ئهو باسانهدا له دوو تای تهرازووی توّمه تبار کردن و بیتاوانکردندا دهچم، دهزانم پیّویسته بابه تیانه بم و له ههردوو سهرهوه دووی پاستی بکهووم و خزان به لای چنینهوهی ئاو خالانهدا که بو تاوانبار کردن یا بیّتاوانکردن دهست دهدهن و به پیّی ئارهزوو و خواستن، وه ک بو زهید راسته بو عهمریش ههر راسته به لام کهمتر ده کهویّته بهردهم ههرهشهی بسق مهمرونهوه چونکه به چاوی کراوهوه دهیبینم و له دهماره کاندا ههست به بزاوتنی ئارهزوو ده کهم و له بو چووندا ئاشکرای ده کهم.

ئه گهر به خوینهر بلّیم ئینساف نییه و له بهرژهوهندی نهتهوهییشدا نییه پهروّشی لیّکوّلهری کورد بو توّمهتبار کردنی خهتی لهوه زیاتر بی ته گهر «عهلی مهردان»ی مهرحووم توّمهتبار بی لهبهر ئهوهی کارهساته که بوّ خهتی

و میریی گهوره زهرهری زوّر زیاتره و شتیکم گوت که ئهرکی نهتهوایهتی و وابهستهبوون به راستییهوه دهیسهپینن و بهرچاوروونییهکیشی تیدایه ئهوهش ئهوهیه که سهپاندنی ئهو خیانهته نه شیرنایهتی شهکره نه شاگهشکهی سهرکهوتنی تیدایه ئهوجا ئهگهر ههردوو تای خیانهت و بهرائهت بهرانبهر بین دهبی لایهنی بهرائهته که بین جا تومهتبار زانایه کی کورد بی یا گورانیبیریکی بولگاری یا ههر بهشهریکی تر بی.

به دڵێکــى ئاســوودەوە دەڵــێم ئەوەى لەو فەتــوايەدا رووى دا، ئەوەيە بە رەزامەندى مىر بووە و دوايىش بە رەزامەندى ھەمووان ئاشتەوايى كراوە و مستەفا رەزا پاشاش لە ھەرچىيەكى گوتوويەتى راستگۆ بووە و لە ژيانى خۆيدا گشت بەڵينەكانى بەجى گەياندووە و مىرىش ئەوەندە گێل يا غافڵ يا بيتوانا نەبووە وەک دەردەكەوێ و وەک منداڵێک بە زۆر بىبەنە بەر خوێندن، خۆى بە دەسـتى خيانەتى خەتێـوە نەداوە. مىـرىش لە بەردەم جەبەرووتى خەتێـدا بىئىرادە بووبێ، چەند زێدەرۆيى لە رۆڵى زاناى ئاينى بكرێ، لۆژيک قەبووڵى ناكات.

له راستیدا میر، له سهرهتای دهسه لاتیدا ئیبن ئادهمی زانای وه ک بهرپرسی فهتوا دانا و دوای ئهوپهری دوو سال بو هوّی ناتهبایی بوّچوونیانهوه وهلای نا و به زوّر له «وه لّــزێ» مالنشــینی کــرد. ئهوهش ئیــبن ئــادهم خــوّی له دهستنووسـی «سلسـلة الــذهب»ی 1234دا نووسـیویهتی. ئیـبن ئـادهمیش پلهوپایهیه کی زانستی و ئهدهبی شوّرهتیکی وای ههبوو، ریّی پی دهدا بهرانبهر نارهوایی بوهستیتهوه که سهد خهتی نهیاندهتوانی بهرهورووی ببنهوه و له سهر ئهوهشهوه ماموّستای خهتی و چهندین زانای گهورهی تر بوو و یه کی بووه له زانا ناوداره کانی سهرجهمی ئیسلام که نووسینی له بواره جیاوازه کانی ئیسلامی و عارهبیدا ئهوهنده زوّرن له عهقلدا جیّیان نابیتهوه.

ئەو ناكۆكىيەشى كەوتە نيۆانيانەوە نەدەگەيشتە ھەزاريەكى فەتواكەى خەتى كە دەلين دەسەلاتى لە سەر وەستابوو و ئەويش ئەو مىرە بوو كە دوو مامى خوّی له سهره تای ده سه لاتیه وه کوشت بو ئه وه ی له مه ترسیبان ده رباز بی و ده شیه ویست ده وله تیکی به هیز دامه زرینی. توندو تیژی میر له ئاستیکدا بوو فه رمانی کوشتنی یه حایا به گی مامی و عوسمان به گی کوری له کاتیکدا دا، که لای خوّی به ند کرابوون و ماوه ی شه و و روّژیک ته رمیان به هه لواسراوی مانه وه و دوایی به لای گوری «ته مر خان»ی مامیه وه که نه ویش له به ندیخانه، به تاریکه شه و خنکیندرا، بنیژرین (ته ماشای لایه ره 30 - 33ی کتیبه کهی مه رحووم موکریانی بکه).

میر، سهری به سهر و تهملا و تهولای ههموو سهرگهورهیه کی خوّبه گهورهزانی ناوچه کهی خوّیدا کیشا و له بهلاداخستنی شهری نهیاره کانیدا تهویه پی توندوتیژی به کار دههینا تا گهیشته تهوهی له تهنجامدا پیکدادان له نیوان خوّی سوپای خودی سولّتاندا قهوما و له یه ک جار زیاتر رووبه پرووی بیووه و خهتی و غهیری خهتی له زاناکانی کورد لهو سهرده مهدا ته پرووداوانهیان دیوه و نه هیچیان کردووه و نه ناپهزاییشیان دهربریوه. تیتر تهو نهینییه شهیتانییه چی بووه له شهو و روّژیکدا وای له خهتی کردووه ببی به زمیه لاحیک روّژگار و شوین و دهسهلاتی بو بلوین تا فهتواکهی به تهعوزو دهست یی بکات؟

ئەوەى لە لايەن تاوانبار كەرانەوە دەدرىتە پاڵ خەتى بە شۆوەيە كىارىگەرى لە سەر عەقل و رۆح ھەيە ئىرادەى دەربازبوون و خۆشەويستى ژيان لە پىلويكى وەك مىر دەسىننەوە كە تەمەنى خۆى بە دەسەلاتدارى و حەزى زالبوون و يەكبوونى بەرى كردووە و نەك ھەر ئىمارەتەكە، ئەوە شتىكە بۆ ھىيچ پىغەمبەرىكىيش لە پىيش خەتىدا ھەلنەكەوت ووە و تەنانەت «راسبۆتىن»يش لە جادوو و دوورخستنەوەى جنۆكان شكستى تىدا ھىنا! رازىبوون بە بوونى ھىزىكى ئاوھا لە كەسىكى بى ئەسبابى تىكشكاندن بەرانبەر كەسىكى كە خۆى تىكشكىنەر بى، شتىكە مرۆڤ چەند ھۆشى خۆى لەگلىدا رابىنى، ناچىتە عەقلەوە.

ئه گهر مه حال بو ئه وه بینینه وه و بلین میر نه یتوانیه وه به ناشکرا له رووی خه تی بوه ستی، ئه ی نه یده توانی پیلانی له ناوبردنی، به جوری له جوره کان دابنی و به شیوه یه ک له شیوه کان بیفه و تینی؟ ئه گهر میر توانای تیکشکاندنی له شکری سولتانی بووبی، وه ک ئه وانه ی مافی ئه و فه توایه له خه تی ده سیننه وه له سهر ئه وه سوورن که خیانه تکاری کریگر ته بووه، باسی ده که ن ئه ی چاوه ساغه که ی میر کویر ببوو تا ئه و خیانه ته ئاشکرایه نه بینی و هه ولیک ی ساغه که ی میر کویر ببوو تا ئه و خیانه ته ئاشکرایه نه بینی و هه ولیک ی ره حمانی یا شه یتانی بو ده رباز بوونی ئیماره ته که ی له و جولاییکه رقه بی لاقه بدا؟

پی ده چی مه الی به خائینکردنی خه تی لای ئه وانه ی که ده انه وی خائین بووبی، به لای ئه وه دا ده چی که پیاوانی ئاین (مه لاکان) وا پیشان بده ن که تا ئاستیکی زور کاریگه ریان له سه ر رووداوه گه وره کان هه بوه و ئه و بوچوونه یان راسته که میر و سوپاکه ی و براکانی و خه ل که که به رانبه رفه تواکه ئیراده یان سر بووه و بیده سه لا تانه به رانبه رکاره ساتیک راوه ستاوون ئه گه رئه و فه توایه نه بوایه ده کرا خویانی لی لابده ن! سه رجه می ئه م بوچوونانه جگه له خه یال هیچی تر نین و شتی گرنگیش له ورده کارییه کانیدا هه رخه یالن.

زۆربەی ھەرە زۆری مەلاکان لە خەلکی رەشورووتی خەلقەندەی خوا بوون و مەرە بەرپۆوە دەچوون و توانای ئەوەيان نەبوو گاریگەرىيان لە سەر كاروبـاری میــران و گەورەپیـاوان ھەبـێ و جـگە لە قســه كردن لە بـازنەی وانه گوتنەوەی مزگەوت و ھەندێ كیشه و كاروباری خەلک كە پرسیاریان لێ دەكـرا، شـتێكی تریان نەبـوو، ئەوجا خەلک سـەردانی دادگاكانیان دەكـرد و مەلاكانیش دەبوو ماوەی زۆر چاوەروان بن تا یهكێ بێ و پرسیاری له بارەی تەلاق و میراتی و ھاوسـهرگیری نێوان فلان و فیسـارەوە لێ بكـات، كە دوو جـار شـیری ژنێکیـان خـواردووه. لەو سـالانهی دواییشـدا بـارودۆخی ژیانیـان

⁵ اخطبوط – ههشتيي.

گۆرانى به سەردا ھات تا ئەوەى كە بىستى مانگانەى يەكىكىان، كە دەمناسى، نزىكەى دوو سەد دىنارى مانگانەيە، وەك نوكتەى نزىك لە راستىيەوە گوتى ئەگەر مەعاشەكەى بە زانستەكەى پىتوانە بكرى، ئەو پارەيە يەكجار زۆرە و ئەگەر بە گويرەى نەزانىنىشى بى، ئەو پارەيە يەكجار كەمە. ھەر ئاوھاش بە كارىگەرى لە سەر رووداوەكان، لە جىي خۆياندا مانەوە.

لهم لایهنهوه قسان دریّرْ ناکهینهوه چونکه بیّ نهنجامه و باسی پلهوپایهی شيخول ئيسلام و شيخول ئەزھەر و موفتى شارى قودس و قازى شەرع (لە سهردهمی عوسمانی و پیشتردا) ناکهین چونکه ئهوانه تاکی فهرمانبهر بوون و رەفتاريان له شتيكهوه بـۆ شـتيكى تـر جياواز بـوو بهلام ئەوەى لەم بابەتەدا گرنگه باسی په کیکه لهو زانا ههره هه لکهوتووانهی زهمان و شوین له وینهیانی نهديوه و پلهوپايهي زانستييان و روالهتي راستييان ريني بو خوش کردوون ریزی خه لک به دهست بینن و دهسه لاتیش حیسابیان بو بکا، زوربهی نهوانه دوور له دەســهڵات له لادێـدا ژپــاوون و مهگهر به دهگــمهن دهنــا لهگهڵ دەسەلاتدا يەكترىشيان نەديوە. بەلام ئەوانەي لە شاردا ژياوون، ئاسايى بوو هاتوچۆپان لهگهڵ قائیمقام و پاریزگار و والی (سهردهمی عوسمانیدا) و فهرمانبهری گهورهی لهو بابهتانهدا بوویی و ئهوهش جیّی سهرسورمان نهبووه و رەنگە بە دەگمەنىش بى رووى دابى حكوومەت ھاناى بۆ بردبن و ئەوانىش له بەرژەوەندى خەڵكدا بە دەنگىيەوە چووبن تا شەرىكيان لى دوور بخەنەوە. ئەوەنىدەى مىن بىزانم ھىچ كام لەو زانايانە سىەريان بىۆ دەسىەلات شىۆر نه کر دووه مه گهر بهرژهوهندییه کی شهرعی له سهرشور کر دنه کهدا بووبی یه کی لهوانه به تایبهتی دهناسم، که پیویست به ناوهیّنانی ناکات، حکوومهت ههموو هەوڵێکی لەگەڵیدا دا بۆ ئەوەي فەتواي جیهاد لە مایسی 1961دا بدات بەلام ئەو لە بەر ھۆيەك كە بە ئاشكرا باسى كرد، رازى نەبوو، ھۆيەكەش ئەوە بوو حکوومهت باج له خهمر و شتی حهرام وهرده گرێ.

ئەو نامەيەى نادر شاى ئەفشار بە بىرى خوينەر دەھىنىمەوە كە بۇ شىخ خەسـەن گلەزەردەيـى ناردبوو لەگەڵ وەلامەكەى ئەمىان كە وينەيەكـى

راستگوی هه لویستی پیاوی ئاینییان تیدایه له روزی تاقیکردنهوهدا. ئه گهر یه کی لهوانه به هوی لیهاتوویی و کهسایهتی به هیزیه وه گهیشته ئه و ئاستهی پیاوانی دنیا ریزی بگرن و دهستی ماچ بکهن، ویژدان ری نادات له ههموو باریکدا بو دواکه وتویی بگیردریته وه. جیلی سهرسورمان نییه سولتان عهبدولحه مید، کاک ئه حمه دی ئه وه سولتانه هه رخوی بوو که رازی ئه وه ش بکری که بووه به موریدی. ئه و سولتانه هه رخوی بوو که رازی نهبوو فهله ستین به جووه کان بفروشی ئه گهرچی زور پیویستی به و میقداره پیاره زوره ش هه بوو که له به رانبه ردا پییان ده دا. یه کی له کچه کانی، له بیره وه ریی خویدا ناوی «مهشفه هی بیر هاتوته وه که دایکی دوای بیره وه ریری له سولتان لینی نراوه، ئه وه ش له وه وه که سولتان داوای کر دووه لایه ره یکی قورئان بکریته وه، تیایدا دواوشه «مشفوق» بووه.

له گهڵ لۆژیک و پیوانه کاریدا راست نایه ته وه کوفری ره ها به ئاین بدریته پاڵ ده سه ڵاتداری عوسمانی ههر بو ئه وه ی راستگویی مسته فا ره زا پاشا و فهرمانه کهی سوڵتان مه حموود ره ت بکرینه وه و خوّبه ده سته وه دانی ره هاش بو دین بدریته پاڵ میری گه وره تا سهر بو فه توایه ک شوّر بکات که خه تییه کی خائین، که ده کرا که وڵی بکات و بیکوڵینی، ده ریکر دووه. باسی ئه وه ش که ره شه خه لکه کهی کورد له ژیّر کاریگه ری دیندا بوونه و ئه وه شوکار بووه بو فیرعه ونایه تی کورد له ژیّر کاریگه ری دیندا بوونه و ئه وه شه کی زوّره له بو فیرعه ونایه تینه په راندوه به دینه وه له به جیگه یاندنی فه رزی راستییه وه چونکه وابه سته یی خه ڵکه که به دینه وه له به جیگه یاندنی فه رزی دینی و ئه رکه کانی تینه په راندوه تا بگاته ده ستوه ردان له سیاست ی دینی و باوه ریش ناکه ین میر له هیچ بریار یکدا داد په روه رانه بووبی یا ناداد په روه رانه په نای بو رای گشتی بردبی و باوه ریش ناکری ره شه خه ڵکه کاسب و ره نجبه ره کانی شار و دی له به رئه وه د لیان به ریکه و تنی نیوان کاسب و ره نجبه ره کانی عوسمانی خوّش بووبی دوایی مالویرانی و کاولکاری و سوپای عوسمانی خوّش بووبی دوایی مالویرانی و کاولکاری و کوشتاری به دوادا بی.

هیچ گومانی تیدا نییه فهتواکهی خهتی، ئهگهر به رهزامهندی میر بووبی یان نا، بو رهشه خه لکه که فینکاییه ک بوو و له سهر دلیان نیشت چونکه ریی خوینر شتنیانی گرت و نامووس و سهرمایهیانی پاراست و ئهگهر توش، ئهی خوینه ر، یه کی بوویتایه له دانیشتوانی ئهو سهردهمهی رهواندز ههمانی ئاواتی ئهوانت ده خواست. لهم روز گاره شتدا، دوای ئهوهی گهیشتوویته ته سهردهمی گهران به ئاسامانه کاندا، ئهگهر بکهویته بارودو خی ئهوانه وه ههمان ئهو ئاواتهی ئهوان ده خوازیت.

ئەوە دەڭيم و دەزانم سەلامەتى نەتەوەيى لەوە بەرزتر و راستتر و گرنگترە پيۆوەرەكانى سەلامەتىيەكەى لە بەر خاترى سەلامەتى كاتيى بەشيكى لە ئاراستەى خۆى لابىدا چونكە ئەوەش دەزانىم بەرەوروو كىردنەوەى ھەر بەشيكى ئەو گشتە بەرانبەر مەترسى لەناوچوون خەسارەتى بەشيكى گشتە.

دەبىتتە جۆرە كفركردنىك بە مىزۋو ئەگەر بىن لە مىرە كوردەكان ببوورم كە لىكدابران و شەرى يەكتىر و ململانىتى يەكترىان كىردوۋە، ئەۋجا گلەيى ئەۋەيان لى بكەم كە وازيان لە تاقىكردنەۋەى جەنگىك ھىناۋە كە لە باشترىن يا خراپترىن باردا جەنگىكى دۆراو بوۋە. ھەر دەلىنى ئەگەر لە شەرى ناوخۆ و يەكتركوشتن لىنان بىوۋرم دوايى گلەيى ئەۋەيان لى بىكەم كە خۆيان لە

شـهریکی دۆراوی وه ک ئهوهی رهوانـدز لاداوه که فهتـوایه ک به ئیزنی میـر رایگرتووه، دهبم بهوهی دژی بنهمایه ک بم بو مالویرانی میژوویی کورد له روژگاری کورشی مهزنهوه بو کورد نووسراوه.

قسه شم له باره ی لیبوردن له میره کان دوای لوّمه کردنیان له سه ریه کتر کوشتن ئه وه ناگهیه نی قسه کردن له سه رهه له ی ئه وان حه رام بکه م به لکوو ئه وه ده گهیه نی ئه و یه کتر کوژییه به خیانه تی نه ته وه یه کتر کوژییه به خیانه تی نه ته وه مینکی تالی شه په ناچاربوونی میری گهوره له دواساتدا بو پازیبوون به رهه مینکی تالی شه په ناوخوییه کانی پیشتر بوه که پتر له بیست سال درید وی کیشاوه و سووته مه نییه کی تاکی کورد و مالی کورد و کشتو کالی کورد بووه.

من له گۆشهنیگای تویژهریکهوه نهو قسانه ده کهم که له سهرجهمی تابلؤ میژووییه که بروانی که له ناوهراستی سهدهی نوّزدهدا له رووبهری کوردستان به شیوهیه کی تایبهتی کیشراوه تا خهتی و غهیری خهتی وه ک یه ک ببیندرین. له گوشهنیگای جیاوازی نیّوان تهبایی گشتی و ناتهبایی گشتیهوه بیا شتی به گشتی بچی و هه لسهنگاندنی قازانج و زهرهرهوه له ههردوو حالهته کهدا نهوه ده لیّم.

به لام که نه و پیوه ره رههایه ش ده خه مه حیسابه وه، راستیه کی گرنگیش له بیر ناکه م نه گهر ته بایی کورد به رده وام بوایه هه تا ئیستا ده مایه وه، نه وه شه و که هیزی عوسمانی و شاهه نشاهی و نه وه ی به رژه وه ندی ده و له تا زله ییزی عوسمانی و شاهه نشاهی و نه وه ی به رژه وه ندی ده و نامه ده نامه ده به دیار ته بایی کورده وه ده سته و نه و دانه ده نیشتن و ته ما شا بکه ن و که س نهیده زانی روود اوه کان چون ده که و نه گهر به رژه وه ندی زلهیزه کان هاوته ریبی قاجاره کان و عوسمانیه کان بوایه دیتمان چون له دژی محه مه د عهلی پاشا ده ستیان وه ردا کاتی بووه هه ره شه له سه رعوسمانیه کان و له باریکی هاوشیوه دا شه ری قه رمیشمان له دژی رووس دیت.

ئهم قسانه له سهر بابهتیّک که رووی نهداوه، به ناو بازنهیه کی خهیالیدا دهخولینهوه بهلام لیّی دهوهشایهوه روو بدات و مافی ئهوهی ههیه به هوشی خوینهری کورددا تیّپهریّ: یه کیّتی بیر که بناغهی ههموو سهر کهوتنیّکی گشتییه، ههموو دهمی نابیّته بیانوو بو چوونه ههموو شهریّکهوه. به ههرحال ئهوه بهسهر چوو و با نهوهی ئیستا و داهاتوو له وانه کانی بگهن و لهو نهیّنییه داخراوهش بگهن که کوّتایی ههموو شهریّکی کورد کارهساته.

له بهشی یه کهمی کتیبی «حاجی قادری کویی» دا باسی ئهو هو کارهم کردووه که ماوه ی نزیکه ی 2400 سال، له دوای رووخانی ماده وه رینی نه داوه کورد ده وله تی مفرندی خوی ههبی، ئهوه شهینی کوردستان بووه له نیوان سی هیزی مهزندا، ئیمپراتوریای ئیران و چهقی هیز له بابل و ئهوه ی پیی ده گوتری هیزی هیلینی (یونانی) و رومانی. ئهوانه له بازنهیه کی داخراودا دهوریان دابوو و هه مو ئابووری کوردستان وه ک ئاوی شاخه کان به ره و خاکی ئهوان داده چورا.

ئەوەى لە ماوەى ھەزاران ساڵ رووى دا، ناووم لى نا لەبەرچوونى ئابوورى كورد و رىنى نەدا سەرمايەى كوردى دابمەزرى كە بناغەى دەولەتە. تۆش لەبەرچوونى بىر و داھىنان و ھەرچىيەكى بىز ھىرشىھىنان لە لايەن ئەو ھىزانەوە لەگەلىاندا دى، بخەرە سەرى... ئەوەشم گوتووە ئەگەر ئىمارەتىكى وەك بابان يا سۆران بە لىدانىكى عوسمانىيەكان يا قاجارىيەكان لەناو بچى، كەواتە حوكمى لەناوچوونىان لە رۆزگارى كۆرشى مادشكىنەوە دراوە. تۆش دەتوانىت بگەرىيىتەوە سەر لاپەرەكانى كتىبى ناوبراو.

قسمی ئیره ئهو کارهساتانه ناخولقینن که روویان داوه، به لام وه ک ههن دهیانخاته روو و بیئومیدیش ناخاته دلهوه به لکو چاو له رووی واقعیکدا ده کاتهوه ههیه و له گهلی کوردی دهوی، به تایبهتی له روشنبیره کانی، به ههولی به که لک شوینهواره کهی نه هیلن و به گفتو گوی به سوود، به سهر کاریگهرییاندا زال بن.

با بو لای کلّولیه کهی خهتی بگهریینه وه و بلّیین ئهوهی خوینه رله سهر مالنشینکردنی ئیبن ئادهمه وه له وه لّزی له پیش 1234 هوه خویندیه وه ده کاته ئهوهی ماموستا عهبدولفه تاح له جیّیه کی گوتاره که یدا گوتوویه تی که ریّی تی ده چی جیّهیشتنی ره واندز له لایهن ئیبن ئادهمه وه بو ئهوه بگهرینه و له رفتاری خهتی پهست بووبی. ئهو روزهی فیتنه یی فه تواکه پهیدا بوو، بیست سال دهبوو ئیبن ئادهم له دهره وهی ره واندز نیشته جی ببوو. ری به خوم ده ده م بلیّم لیّکدانه وهی وا به گومان زیاتر به لای بیّتاوانکردندا ده چی. بنه رهت بیتاوانکردنه و سهرقالکردنیش پیهوه پیویستی به سه پاندن هه یه ئهوه ش به پیی فیقه و دادگا و سهرجه می بیر. «حوزنی»ی خوالیخوش بوو ئهوه شه بیری دهسه لاتی دهسته جهمعیدا له لاپه ره 74ی کتیبه که یدا ده لی خهتی له سیبه ری دهسه لاتی دهسته جهمعیدا ده هم مورووتی».

به نهختی به گهرخستنی میوخهوه، پیویسته پرسیاریک بیورووژینین: له قسه کانی به پیرز حیوزنییه وه زانیمان وشکییه ک له نیروان خهتی و میر ئه حمه ددا هه بووه ئیتر چی وای له خهتی کرد به دریزایی ده سه لاتی میر ئه حمه د له پهواندز بمینی و ئه و ده سه لاته ی که هه بیبووه، له کوی له ده ستی داوه؟ هه لهی موکریانی له تاوانبار کردنی خهتیدا به و پروونییه و ناحه زایه تی نیروان خهتی و میر ئه حمه دیش بچیته سه ری وامان لی ده کا چاوه پروان بین میر ئه حمه د، دوای ئه وهی هه والی کوشتنی میری گه وره ی پی ده گا، بیکوژی نه ک ده سه لاتی نه هیلی قسه ی موکریانی له باره ی نه هیشتنی ده سه لاتی خه تیبوه له سینه ری ده سه لاتی ده سته جه معیدا ئه وه ده لی که خه تی له سه رده می میر ئه حمه د و سلیمان به گیشدا ده سه لاتی بووه.

مانهوهی خهتی له رهواندز ماوهی نزیکهی شهش سال دوای لهناوبردنی میری گهوره ئهوه دهردهخا که گواستنهوهی بو گونده کهی خوّی به ئارهزووی خوّی بووه نه ک به زوّرهملیّی کهس. قوتابخانه کهی ههر پر بوو له خویّند کار و ههتا مردیش پلهویایهی له ناو خه لکدا ههر به بهرزی پاریّزراو بوو. ئهوهی

ئەمەش زیاتر روون دەكاتەوە ئەوەیە كە گۆرەكەى لە رەواندزە نەك لە دىنيەكەى خۆى و ناچىتە عەقلەوە تەرمەكەى بىز جىنيەك گوازرابىتەوە كە خەلەكەى رقیان لیسى بسووبى، ئەوەش دوورە لە كۆتاييەكانى ژیانیدا قوتابخانەكەى لە گوندەكەى خۆيەوە بىز رەواندز گواستبىتەوە، چونكە ئەوەى لاى ئىنمە جىنگىرە ئەوەيە حاجى مەلا عەبدولا و حاجى قادرى ھاورىنى لەكوتايى 1270دا بىز خويندن سەفەرى باللەكيان كردووە لە مىزگەوتەكەى خەتى، لەگوندەكەى خۆيدا جىنگىر بوون.

ئهگەر بە قسمەى مامۆسستا عەبسدولفەتاح رازى بىين كە خەتسى 1772- 1770ى زاينى لەدايك بووە كە دەكاتە 1189- 1189ى كۆچى، دەبى لەو كاتەدا كە حاجى قادر و باپيرم خويندوويانە، ئەو لە ھەشتا سالى تىپەراندىي. بۆ پىرەمىردىكى بەتەمەنى ئاوھاش ئاسان نىيە نىشتەجىبوونى بگۆرى ئەگەر ناچار نەبىي. لەو رووەوە كە چوونى بۆ رەواندز بۆ وانەگوتنەوە بووە لەوە بەھىزترە بۆ رىزلىنانى تەرمەكەى ببەنە رەواندز.

ئهو شیّوازه تونده ماموّستا عهبدولفه تاح بو گرتنی ههر دهلاقه یه ک بو بیتاوانکردنی خهتی کرابیته وه، رایگرتم و له گهرمی شیّوازی دهربرپینیدا وای بو چووم که به تهواوی باوه ری وایه به لَگههیّنانه وه بو بهخائینکردنی خهتی دهستکه وتی نه تهواوی و مروّقایه تی تیّدایه و له روونی دارشتنه که یه وه بو تهواو کردنی ئه و ئهر که و قهبوولکردنی ههر بوّچوونیّک که تاوانباری ده کا و ره تکردنه وهی همرچییه کی بیّتاوانی ده کا یا به بیّلایه ن ده یهییّلیّته وه. راده ی سووربوونی له سهر به خائینکردن له پرسیاری ئاسایی تیّیپه راندووه و دووی گومان و ریّتیّچوون که و تووه و پیّشتر ئاماژه مان به ههند یّکیان داوه. نمونه ی ئاسانکاری بو تاوانبار کردنی ئهوه یه قسمیه کی مهر حووم عهباس عهزاوی فینساوه تو دووه دوه می دووه می گومان و له پهراوی خردی ثه وه یه قسمی کی مهر حووم عهباس عهزاوی فینساوه تو ده له دوه می دووه می گوتاره که یدا دایناوه و ده لیّ:

«مهلای خهتی بهرماوهخوری داود پاشا بووه و نامهم له لا ههیه که له بارهی عیلمی ئیلاهییهوه پیشکهشی داوود پاشای کردووه...».

له وشمی «بهرماوهخور»هوه، یه کسه رئهوه به خهیالدا دی که کهسی لای کهسیکی تر پیگهیشتبی. به سهرنجیکی ساکار له سهر گوتاره کهی ماموستا عهبدولفه تاح له لاپه ره 150 به شی دووه م دهرده کهوی یه کهم دیداری خهتی و داوود پاشا کاتی بووه که تهمه نی خهتی له پهنجا سال کهمتر نهبووه. ئهوه شلوه وه دهرده کهوی که سالی 1772 – 1775ی زاینی لهدایک بووبی و ده سه لاتی داوود پاشاش له نیوان 1817و 1831دا بووه. له هیچ روویه کهوه ویژدان و لوژیک قهبوولی ناکهن پیرهمیردیکیی وا که سهرقالی زانست بووه، به «بهرماوه خور» له قهله م بدری.

له راستیدا عهزاوی له تومهتبار کردنی پیاوانی ئاینیدا بهرهیه کی فرهوانی گرتبووه و هیچ کامینک لهوانهی له سهردهمی داوود پاشادا ژیاوون، وه ک عهبدولره حمان روزبه یانی زانا و ئهبو سهنا ئالووسی زانا و مهولانا خالید و یه حیا میزووری زانا، له تومه تبار کردن ده رباز نهبونه. ماموستا عهبدولفه تاحیش ئاماژه به قسه کانی ده کا، به ریبازیکدا که پنی ده گوتری لایه نگیری و له روّلی پیاوانی ئاینی له چاره نووسی ئیماره ته کوردییه کاندا به دوایدا ده روا.

قسه کردن له سهر ههموو ئهوانه تا ئاستی بیکوتایی دریژه ده کیشی و وا چاکه به دوو یا سی نموونه کوتایی پی بینین که له گهڵ چهندین تومهتی تردا پرووبه پرووی ئهو پیاوانه کراونه تهوه. ئهوه ی پهیوه ندی به مهولانا خالیده وه ههیه ئهوه نده به به الماژه به ناوه پروکی نامه کهی بکهین که له وه لام ئهو داوایه ی داوود پاشا بووه که لینی ویستوه قسه ی خیر له نینوان ئهو و میره کانی باباندا بکات و ههند یکیشی له لاپه په 151ی به شی دووه می گوتاره کهی ماموستا بلاو کراوه ته و ئهم پستهیه ش له کوتایی برگه که وه گراوه:

«... ئه گهرچــى خوّپێـداكردنى ئهم ههژاره نهداره به نـاو شــتى لهو بابهته ترسناكهدا بو ههندى عهقل دهبیته هوّكارى لهبهرچاو كهوتن و دارمان و دابهزین، له پشتبهستنیش به بهلّینــى دنیاویستان مافى باوهركردن كهمه و له لووسكردنى رووهكى دركاوى 6 زهحمهتتـره و له پاشگهزبوونهوهیان له بهلّین و به خیلافكهوتنهومى وهعدیان دلّنیا نین...».

مامۆستا عەبدولفەتاح نايەت لە شيوازى گردەبىرى مەولانا لە تۆمەتبار كردنى دنياويستان بە بيبەلينىيەوە دەرگا بۆ ھيرشكردنە سەر خەتى بكاتەوە بەلكو لە چەند رستەيەكدا بۆ ئامادەكردنى نامەكە دەلىّ:

«لەو بـاوەرەدام ھەڭبژاردنــى ئەو – واتە مەلاى خەتــێ – لە لايەن داوود پاشاوە، سەربارى ھۆكارەكانى پێشوو. ئەوە بووە زانا كوردەكانى تر نەيانويستووە كارێ بكەن رواڵەتى سياسييانەى ھەبێ».

ئەوە دەڵێ و پێش ئەوەش لە سەرەتاى لاپەرە 151دا دەڵێ:

«له ناودارترین زانایانی کورد که له گه لیدا پهیوه ندییان بووه و لیوه ی نزیک بوونه، جگه له خه تی، مهولانا خالید نه قشبه ندی و شیخ عه بدولره حمانی کوری حوسین به گی روز به یانی و مه لا یه حیا کوری خالیدی مزووری بوونه ...».

ههر یه کسهر له دوای ئهوهدا دهڵێ:

^{6 «}خَرطُ القتَاد» پهندیّکه مهبهست لیّی «کاریّکی له پادهبه ده ر سه خته». خرط: دامالین و ساف کردن. قتاد: پووه کیّکی در کاوه ییه. به سه ر یه که وه دهبیّته دامالین، ساف و لووس کردنی رووه کی در کاوی.

«داوود پاشا - که دهیویست عیراق له بن دهسه لاتیدا گرد بیتهوه - رایگه یاند که دهیهوی له رینی مهولانا خالیدهوه پهیوهندیه کانی له گه ل میرانیی باباندا، له سهردهمی مهحموود پاشادا خوش بکا».

به پنی نووسینه کهی ماموستا عهبدولفه تاح، مهولانا رینی نییه کاری وا بکات که خهسله تی سیاسییانه یه ههبی مادام ری بو به خائینکردنی خه تی خوش ده کا له کاتی هاوده میتی و کریگر تهییدا بو داوود پاشا. مهولانا خالید خوشی له ئهرکیکی تهواو سیاسیدا هاو کاری داوود پاشایه و ئهوه ش له لایه که به لگه ی خیانه تی خه تینیه و له لایه کی تریشه وه گومانلی کراویکی وه ک خهتی پروپاگهنده بو بهرژه وه ندی داوود پاشا ده کا. به لام مزووری که دوو جار له نووسینه کانی ماموستا عهبدولفه تاحیدا تومه تبار کراوه لهم بابه ته ی بهشی دووه می گوتاره ناوبراوه که یدا یه کیکه له ناو کومه لی زانای کورد بو شتی ته کلیف کراوون که نابی بیکه ن. دوای ناوه پنانی مهولانا خالید گوتوویه تی:

«بهلام مزووری، داوود پاشا بو ئامیدیی پایته ختی بادینان، سالی 1824 ناردوویه تی تا دوای ئهو بشیویانه ی له سهر ده سه لات له نیوان میران به گ و موسا به گ و سه عید به گ و ئیسماعیل به گی برازاکانی ئهو زوبیر پاشایه دا سه ریان هه لله له و جاخکویری مرد، لایه نگری مسوّگهر بکا. ره نگه ئهو ئهر که شی خرابیته سهر میرانی بادینان بو دوژمنایه تیکردنی جه لیلیه ده سه لا تدارانی موسل نهرم بکات چونکه لا وازی جه لیلییه کان وای ده گهیاند که داوود یاشا ده سه لا ته سهر موسل هه یی».

ئىنمە، ئەگەرچى بە دوورى نازانىن لە نىنوانگىرى كردنى مەلاى مزوورىدا، داوود پاشا مەبەستى بەرژەوەنىدى تايبەتى ھەبووبى بەلام بەلگەى تەوقى خىانەت لە مىانگىرىكردنى مىزوورى نە لاى ئىنمە ھەيە نە لاى كەسى تىر ھەيە بەلكىو بە ھەمسوو پۆوەرىنىك مەسانگىرى پىلوركى ئاينى بىووە بىق

کوژاندنهوهی ئاگریک که له ناو ماله کهی خویدا، له نیوان چهند ئاموزایه کدا کلیهی سهندووه و ئهویش لیی وهشاوه تهوه خوبه خشانه ئهرکی سهفهر بگریته ئهستوی خوی و تهمییان بکا و کهرهسهی قهناعه تکردن به کار بینی.

له بهر روّشنایی ئهم لیّکدانهوهیه، گرنگیپیّدانی داوود پاشا بهم بابهته به بی سهرهیّشه نهبووه. گومان بوّ ئهوهش ناچی داوود پاشا به نیهتیّکی خاوینهوه ویستبیّتی شهری نیّوان شهر کهرانی ئامیّدی نههیّلیّ دوایی بهریان بداته گیان جهلیلییه کان مهگهر به دوور کهوتنهوه له ریتیّچوونی ئاسایی. ئهوهی له ژیاندا ئاساییه ئهوهیه خهلّک له بارودوّخی وه ک ئهوهی مزووریدا که کهسایهتییه کی بهرز بوو، یه کهم جار له نیّوان شهر کهراندا ناوبژی بکهن و گومانیش نییه که مزووری ههولّی خوّی بو ئاشتبوونهوهیان داوه. دوای ئهوه روویه کی ترمان ههیه و دهتوانین لیّهوه بوّچوونیّکی تر ببینین و باوه ری بی بیّنین. رووه کهش ئهوهیه و دهتوانین لیّهوه بوّچوونیّکی تر ببینین و باوه ری بی بیّنین. رووه کهش ئهوهیه ئه گهر ههولّه که لهو ههمو و تومهته بار کرابی ئایه ده کری که دهروازهی واتای بهرههلستکارییهوه بلّین ههولّی ناتهبایی ئهر کی پیاوچاکانه؟ دهروازهی پیّشوه خت به سهر داوود پاشا و مزووریدا به مهبهستی خیانهت یان حوکمی پیّشوه خت به سهر داوود پاشا و مزووریدا به مهبهستی خیانهت و تاوانکاری سهرنجی چاکه له سهریان به تهواوه تی دوور ده خاتهوه؟

به لام ورده کارییه کمان له به خائینکردنی خهتیدا له نووسینه کهی ماموستا عهبدولفه تاحیدا ههیه که جینی سهرسورمانه چیونکه له سهره تای نیوه ی دووه می لاپه ره 151ی به شی دووه می گوتاره که دا ده لی داوود پاشا خه تینی به کولی دیارییه وه نارد بو لای میری گهوره تا پیروزبایی ئه و سهر که وتنهی لی بکا که له دری بابانه کان به ده ستی هینابوو، بو ئه وه ش سالی 1826–1827 دانیراوه. به لام له لاپه ره 136 «کاروان»ی ژماره 52ی کارواندا ده لی ده سه لاتی مه حموودی دووه م سالی 1831 عهلی ره زای ئاماده کرد و هه مو و رده کاریه کی باسکراوی پی دا که له زور به ی رووبه ری ئه و لاپه ره یه دا باس کراوه، بو ئه وه ی به سه رداوود پاشادا سه رکه وی و هه رئه و ساله ش به سه ریدا سه رکه و تا ده رکه و ساله ش به سه ریدا سه رکه و تا ده رووبه ری ده و سه رکه و تا ده و سه ریدا سه رکه و تا ده و سه ریدا سه رکه و تا ده و سه ریدا سه رکه و تا ده و ساله ش به سه ریدا سه رکه و تا ده و ساله ش به سه ریدا سه رکه و تا ده و تا دی دوره و تا ده و تا دی دوره و تا ده و تا دا ده و تا دوره و تا ده و تا ده و تا ده و تا ده و تا دوره و تا دا ده و تا ده و تا دا ده و تا ده دا ده و تا دا دا د

ئه گهر خهتی بهرماوه خوری داوود پاشا بووبی – که ماموستا عهبدولفه تاح له گوتاره که یدا ده یلی، خهریکی ئاماده کاری بارودو خینک بووبی بو ئهوه ی له ئهستانه جیا بینه وه و یه کی له ته گبیره کانی بو ئهو مهبه سته ئهوه بووبی پهیوه ندییه کانی خوی له گهل ده سه لاتدارانی ناوچه که دا به هینز بکا، به و خهریکی کاری بووه ئه نجامه کهی سووکایه تی بووه به سولتانی خهلیفه که به هیز کردنی پهیوه ندی نینوان داوود و میری پهواندز بووه. ئیتر چون ئهم خهتی بهرماوه خوره کردراوه له سهر سه کوی خوفروشیدا ده بینه شاسواری گویز ایه لی ئاین که سولتان مه حموودی نوینه ری بووه دوای ئهوه ی سولتان وهلی نیعمه ت و خاوه نه کهی (داوود پاشا)ی له ناوبردووه و ویستوویه تی وهلی نیعمه تی دووه میری ره واندز بووه، له ناو به ری؟

ئهم خهتییه چییه تا جاری بو داوود پاشا خیانهت له میر بکا و جاری بو سولتان خیانهت له میر و یادهوهری وهلی نیعمهتی یه کهمی بکا و دهشزانین لایهنگریی خهتی به پنی ئهو نووسراوانه، وه ک سهرهن ئاوی رانه گرتووه به لکو سهده ف و میرووی له و برانهی دنیاوه له خو گرتووه. ده کری له سهر ئهم گوی زهوییه مروقیک به خهیالدا بی ویژدانی تا ئهو راده یه ویتران بی بهرهنگاری شوین و کات و مروق و ههموو بههایه ک ببیتهوه، بهرهورووی میر و سوپاکهی و ههموو خهلکی رهواندز و کوردستان فهتوای کریگرتهیی رابگهیهنی و خاوهنی ئهو رابردووه چلکن ئاشکرایه ش بی ئهوجا له ئازاردان دهرباز بی و ریز و حورمهتی بهردهوام بن و قوتابخانه کهی له خودی رهواندز، دوای ئهوهش له گونده کهی خویدا ئاوهدان بی تا مردنی له تهمهنی سهرهوهی دوای ئهوهش او نزیکهی نهوه سالیدا؟

ئه گهر عهزاوی و غهیری عهزاوی به خیانهت و ویژدانفروّشی خهتیّیان له دوای سهردهمه کهیدا زانیبی که له یه کهم پهیوهندی به داوود پاشاوه دهستی پی کردبی، چوّن له میر و غهیری میر شاراوه بووه؟ ئه گهر خیانهت و کریّگرتهیی بووبی، به دلّنیاییهوه له روّژگاری خوّیدا ئاشکراتر بووه نه ک دوای

دهیان سال چونکه خیانهتی یه ک چر کهسات و هه لویستیکی رینرهوی نهبووه به لکو خیانهتیک بووه، به لای کهمهوه ده سال دریژه ی کیشاوه.

له ههموو ئهو قسانهدا كه ليّكدانهوهيان يي دهكهين، ئهوانه به خائيني دهزانن دەپانەوى لە شىتىكى ئەوپەرى گرنگدا ئاسانكارى بكەپىن ئەوەش ھەولى، وەستانەوەي داوود ياشاپە لە رووى ئەستانە و بەدەستهێنانى سەربەخۆپى و ئەوەش خەتىي و ناخەتى ناكاتە خائىنىكى لە مىرى گەورە شاراوە تا ئیمارهته کهی بنکوڵ بکات چونکه ئهوه دهبنته بههنز کردنی سوڵتانی ئهستانه و لاوازکردنی بهغدا به رووخانی رهواندز که وهک ئاشکرایه گۆشهیه کی بههنزی دژه ئهستانه و لایهنگری بهغدا بووه و باسی ئهوهی خهتی بەرماوەخۆرى داوود ياشا بووبى دەبوو بېيتە بيانوو بۆ ميروونووسان كە خەتى له دژی ئەستانە لايەنگری مير بووه كه هاوتەريب دەبوو لەگەڵ لـۆژبكى، خۆفرۆشىپپەكەپدا بىق داوود ياشا نەك فەتسوا خيانەتكارىپەكەي بىكەنە بهردهوامی بو خیانه ته شاراوه کهی کاتی دیاری داوود یاشای گهیانده میر. به بي ئەوە، وا دەكەوپىتەوە مىز وونووسان لىپان دەوپىين باوەر بە داستانىكى يێكەنىنئامێز بكەين كە تيايدا خەتى، دواى تەمەنى يێگەيشتن و قووڵبوونەوە له زانست و ناوداربوونی به زانا گـۆرا و بـوو به شـتڵێک داوود پاشـا بـۆ خيانهتكردن له ئەستانە و مير دەپچێنێ و كه داوود ياشا بەھێز بوو، خەتێش له خیانه تکاریدا به رانبه ر به میر و کتوپر له بهرژهوهندی ئهستانه و سولتان مه حموود و والییه قهسابه کانی به جوّری به هیّز و چاونه ترس ده بیّ و ئازایانه رووبهروو دهبيتهوه، ميروو به ده گمهن قارهماني واي به خويهوه ديوه.

ههموو ئهوانه وههمن و بوونهته قسهی سهر کاغهز و به هوّی دژکهوتنهوهیان لهگهڵ لـوٚژیکی تیـوٚری و لـوٚژیکی رِووداوهکانـدا، ههر یهکه ئهویـی تـر رِهت دهکاتهوه.

خهتی بهرماوهخوّری داوود پاشا نهبوو و هاشا ئهگهر وا بووبی، چونکه کاتی داوودی دیت، پیّگهیشتبوو و ههبوو بوو و تهمهنی سهرکهوتبوو. پیّویستی گهنج و سستی عهزم له سهره تای پیگهیشتنه وه یه و که سیکی مامناوه ندی خه لکیش که له ئاستی ته ماحدا لاوازن و سهر به بنه ماله یه کی ره سه نی ئه هلی زانست نه بی. ئه وه له باره یه وه زانراوه که پیش چوونی بی به غدا لای میر پله وپایه ی به رز بووه و ته نانه ت وای لی هات دوای دوور خستنه وه کیبن ئاده م به فهرمانی میر بی وه لزی له سالی 1231دا بوو سهر و کی ئه هلی فه توا و هه رچونی بی پله ی له وه به رزتر بووه قه له می سهر کیش به بی رامان کاری تی بکا و قورسایی زانسته که شی به ته رازوویه ک نه بی که زانا هه ره گه و ره کانی ئیسلام ده کیشی، ناکیشری.

ههر بۆ روونكردنهوه قسهيهكى باوكى باپيرم، حاجى مهلا ئهسعهدى جهلى، ده گوازمهوه كه له ههندى پهراويزدا نووسيويهتى و له يهك بۆنه زياتردا بلاو كراوهتهوه، تيايدا دهڵئ كه دواى مردنى باوكى، واثق بالله – حاجى مهلا عهبدولاى جهلى له ساڵى 1246كۆچى عهبدولاى جهلى له ساڵى 1830كۆچى بهرانبهر 1830 زاينيدا، ميرى رەواندز محهمهد پاشاى گەوره له پلهى باوكيدا داينا و ئهوپهرى كەرەمى بەرانبەرى نواند. مادام لهدايكبوونى حاجى مهلا ئهسعهد ساڵى 1226ى كۆچى بووبى، ئهو دامهزراندن و كەرەمه له تهمهنى بيست ساڵيدا، كاتى خويندنى بووه. ئهگهر قسهكانى پيشترى مامۆستا عهبدولفهتاحيش به ههند وەربگرين خهتى ساڵى 1242كۆچى ديارييهكانى له بهغداوه بو مير، بو رەواندز هيناوه و تهمهنى دەورى 54 ساڵ بووه و ئهوهش دەكاته دوو هيندهى تهمهنى حاجى مهلا ئهسعهد، لهو كاتهدا كه رېزى لى گيراوه. به سهرنجى ئەوەى شوينهكەى له ميرەوه نيزيك بووه و بهرزتى لى گيراوه. به سهرنجى ئەھەى زانست بووه له ئاستى بنهمالهى جەليزاده، ئهگهر بەرزتىرىش نەبووبى، دەبىي پلەوپايەى به لاى ميىرەوه له هى گەنجيكى بەرزتىرىش نەبووبى، دەبىي پلەوپايەى به لاى ميىرەوه له هى گەنجيكى بەرزتىرىش نەبووبى، دەبىي پلەوپايەى به لاى ميىرەوه له هى گەنجيكى

له بهر رۆشنایی ئهو بۆچوونه خهیالییه، دهبی خهتی له دوای تهمهنی پهنجا سالییهوه بووبی به بهرماوهخوری داوود پاشا و ئهوه له لوژیکهوه نیزیکتره که چوونی خهتی بو بهغدا به ئاگاداری میر بووبی وه ک جوره سهفیریک بو لای

گهورهپیاویک که ههم والی بوو، ههم زانا بووه و ریزیشی له زانایان گرتووه. له ژیری میرهوه دووریش نییه ویستبیتی ئارهزووی داوود بو جیابوونهوه له ئهستانه که دوایی سوودی بو سهربهخوّیی رهواندزیش دهبی، یا به لایی کهمهوه کهمتر گویی پی دهدا، بقوزیتهوه. بیئهنجامی ئهم ریتیچوونه پیچهوانه نییه چونکه ئهمه لهگهل بیسوودی ئهو دیارییانهدا که داوود پاشا به خهتیدا بو میری نارد هاوسان دهبیتهوه.

به لام بهر روزشنایی ئهو ریتینچوونه ی پیشتردا دیارییه کان زیاتر چاوه روان ده کرا و له شانوشه و کهتی خهتی ده وه شایه وه که له وه به رزتر بووه ئه وانه ی مهیلیان به لای تاوانبار کردنیدا ههیه، بوی داده ریزن. ئه وه بو باوه رپیهینانیش مسوّگه رتره که سی قسه ی پیچه وانه ی میژوونووسه کان بکات و داوود پاشا به قه ده رئه وه به لای خهتیدا بشکینیته وه که له ته مه ندا له سه ره وه ی پهنجا سالدایه و له زانستدا لیهاتووه و له زوربه ی بابه ته کاندا کتیبی ههیه و ره گی له همه موو کوردستاندا قووله، که لانه و سه روه ری و ژیانی لییه تی له گهل پاشایه کدا که تا ئاستی خوفیر کردن گرنگی به زانسته ئیسلامییه کان ده دا و پیویستی به ره زامه ندییان ههیه بو دوورخستنه وه ده سه لاتی ئه ستانه له ویلایه ته که ی رینگه شی بو ئه وه، به وه ئاسان ده بی له گهلیاندا نه رم بی تا لینی رزی بن نه ک کرینی ویژدانی زانا هه ره گه وره کانی سه رده می خوی. ئه وه شتیکه له خهیالیشدا جیبه جی نابی چونکه به مه حالبوونی کوده نگی ئه هلی عیلم و دینه وه وابه سته یه له سه رویژدانفروشی و خوه ه راج کردن له بازاری عیلم و دینه وه وابه سته یه له سه رویژدانفروشی و خوه ه راج کردن له بازاری

له کاتی رووداوه کاندا، جیاوازییه کی گهوره ههیه له نیّوان پهنابردنی ئههلی دنیا بو ئههلی دین، له گهل کردنیان به کهر و کوّیله که له بازار کردرابیّتن. ئه گهر ویژدانی ئهو پیاوانه به قهلهمی ههندی نووسهر که دهیانهوی کاریگهری غهیب نههیّلن، له پهرهسهندن و پیشکهوتنی مروّقدا به پیّی پیّوانه بردرابیّت، مهحال دهبی ویژدانی مردووه به گرد و شاخ له سهر ههموو

زانست و هونهره کان بنووسن و زۆربهی ههره زۆریان ئهو پارهیهیان نهدهبوو بیدهن بهو کاغهزهی که له سهری دهنووسن.

من خهتی ئیبن ئادهمی زانام خویندوّهه که کیشهی ئیبن کهمالی له ئیعرابی ئایهتی «لاتخشون»هدا حهل کردووه و له بهر تیشکی مانگی داسوولکهی ههشتی یه کی له مانگه قهمهرییه کاندا نووسیوه و منیش بوّ چاوی ئهو زانایهی که لهبهر بیموّمی و پاشه کهوتی ههندی زهیت پهنای بوّ تیشکی مانگ بردووه، ئاو زایه چاووم. ئهگهر پاکژی ئیبن ئادهم وه ک ههوا به ناو ویژدانی ئههلی دیندا پهرت نهبی، ئاسانیش نابی خیانهتیکیان به ناودا پهرت بی که له نووسینی ئهوانهدا بلاو ده کرینهوه ده یانهتیک به خیانهتکار بیانناسیّنن.

زانا رووحانییه کان به عاده ت، له پلهی راستیدا دانابه زنه ئاستی خه لّکانی ناو بازاره کان، به لّکو ئه وانه به نه ختی وردبونه وه له پیچوپه نا پاریزراوون به پینوانه له گه ل خه لّکی بازار و کیل گهدا. ئه وه ش له به رسه رقال بیان ماوه ی چاره که سه ده یه ک به و زانستانه ی له قورئانه وه ها توون و دوای مردن به چاکه کاری یا خراپه کاری کوتایی دی خوبه خو و به شیوه یه کی گشتی، ترس له خراپه و به دکارییان، به زهرووره تیدا ده خولقینی و ئه وان له هه مو که س زیاتر به و باوه ره و وابه سته ن که تارمایی به هه شت و دوزه خی له پشته وه دیاره که له مندال پیه وه له گه لیاندا گه شه ی کردووه نه ک کادر یکی حیزبی که به چه ند سال به بوچوونی حیزبی که به چه ند سال به بوچوونی دیاییه وه وابه سته ده بی.

ئه گهر بیر له بهقالّنک بکهینهوه که له پولیسیّکی یه ک خهتی دهترسی و له چوونه ژووری پاریزگاریش بی هیوایه (له سهردهمی عوسمانییاندا) مه گهر له بونهی ده گمهنی ده گمهندا، ئهوه به پنی پیوانه گویرایه لّتره له محهمه خهتی که میری رهواندز ریزی لی ده گری و والی به غدا پیشوازی لی ده کا و ههندی له پیداویستییه کانی، ئهوهندهی فهرمانن ئهوهنده داوا نین و ئهوهش بابهتیّکی روونه و له روژگاری خوماندا له شیوهیمان دیوه له گهل سهرنجی ئهوهی

گرنگیدان به دین له رابردوودا بههیّزتر و دیارتر بوو تا ئهوه ده ده ده وه حهج له چوون و گهرانهوه دا رووبه رووی زوّر مهترسی دهبووه و نزیکه ی سالیّکی به دهردهسه ری و ماندووبوون و مهترسی و غهریبی به ری ده کرد و سامانی دنیا توّله ی بو نهده کرده وه و ئهوه، به دلّنیاییه وه له خهلّکی تر دیندارتر دهبی و زیاتر پاریّزگاری لی ده کا و ئهوه ش نالیّین ئه گهر ئهو حهجه ی نه کردبا دهبووه مولّکدار و ههر وه ک هاوشیّوه کانیشی وابه سته دهبوو به ئه خلاقه و و به ماندووبوونه زوّره ش (ههندی جاریش تیداچوون)ی بو ده گهرایه و و به به رانبه ریش له جوانییه کانی ژیان پارهشی له ده ست نه ده چوو.

ماموّستا عهبدولفه تاح له کوّتایی لاپه ره 144 و سهره تای لاپه ره 145ی ژماره 52ی کارواندا قسیه یکی مه ترسیداری هه یه و له گوّشه نیگای شویتنی شه ره که وه دوای له ناوچوونی ئیماره ته کوردییه که به دهستی قاجاره کان و عوسمانییه کان و ده لیّ:

«هیزی ناغا عهشایرییه کان و سهر کرده ناوچهییه کان و پیاوه ناینییه سوودمهنده کانی دوای نهمانی دهسه لاتی میره کورده کان به پالپشتی دهسه لاتی ئیران و عوسمانی وه ک پهیوهندی به فهرمانبهری بیگانهوه ده که وتن».

ئەوجا دەلّى: ئەو ياسايەى تاپۆ كە دەوللەتى عوسىمانى سالّى 1859بـۆ تۆمار كردنى ئەو زەوييانەى لە بن دەستىدا بوون يا زەوى عەشىرەتەكانى بە ناوى خۆيانەوە دەرىكرد، وەرزىر وا مايەوە خاوەنى زەوييەكەى خۆى نەبى.

له سـهرهتاوه ئهوه دهڵێم که حـاجی قـادری کـۆیی له شـیعرێکدا بهم بهیـته دهست پێ دهکا:

حاکم و میرهکانی کوردستان ههر له بۆتانهوه ههتا بابان

سهیده کان، نهوه کانی عهلی و زههرا و شیخه کانی تهریقهت له ترسی نهو دەسەلاتدارانەي شەرعيان دەپاراست، بۆ ناوھينانى خوا خۆيان لە گۆشەيەكدا یهنا دهدا و لهم بوارهدا ناوی مهلا یا سهرو کی عهشرهت نههاتووه. ناشلیّین حاجي قادر لهو بوارهدا به لُـگهيه كه لهو رووهوه ههردوو لايهني توّمه تبار كردووه يا خهلكاني تر لهو تومهته دهرباز بوونه بهلام به ههرحالٌ له رووداوه کانـدا بۆچـوونی هەبـووه و پـێش هەمـووان خەڵکـی ورپـا کـردۆتەوە و ئەوەنىدەي بەسلە لە ناو ھەملوو ئەدىپ و شاغىراندا ئەو ھۆشلى خىزى بىز شیکردنهوهی رووداوه کانی سهردهمی خوّی و دهرچوونی ههندی خهلُکی سـهر به ههردوولا له شهریعهت خستوته کار. له دیوانه کهی، یا لهو شیعرانهدا که بهر چاومان کهوتووه، ئاماژهی بهوه نهداوه دیوانی تایو شیوازیک بووبی بو داگیر کردن به لام قهسیده په کهی دوور و دریّـری له سـهر مهترسـی دانـی ئۆتۆنـۆمى بە ئەرمەن لە ولاتـى كـورد دانـاوە و ئامازەشـى كـردووە، بەلْكـو رایگهیاندووه که شوینه رهسمییه کان تاکی دامینی کومه لُگهیان گهیاندوته ئاستى دەسـەلاتدارى. ئەو بـۆتە چـاودىرى چـاوتىژى قـازانج و زەرەر. بەلام مامۆستا عەبدولفەتاح خـۆى لە قوولېوونەوەكەپـدا و دواى بەكارھێنانى زاراوە باسکراوه کانی گوتاره کهی مهبهستی له ئاغا و شیخ و به گ چر کردوّتهوه و له ىەشىكى، قسەكانىدا، لەگەل قسەكانى حاجى قادردا گونجاوه.

پیّویستمان به وه نییه جه خت له سه رئه وه بکه ینه وه نه مانی ئیماره ته کوردییه کان خوّی له خوّیدا به لاّ بوو، جا هوّکار لادانی ده سه لاّتداری کورد بووبیّ یان نا، ئه گهر وههاش دانیّین زالّم بووبیّتن، له و کاره ساته کهم ناکه ینه وان که به سهر کورددا هاتووه، چونکه نهمانی ئه وان زالّمیّکی بیّگانه ی له وان زالّمتری له جیّگهیان دانا. ململانی کوشنده که ی نیّوانیان ناخه مه حیسابه وه که کاره سات و مهرگ و ئاواره یی بو خه لّک پی بو و و کوتاییه که شی نهمانی ده سه لاّتی خوّیان بوو. ئه وه بابه تیّکی تایبه تییه و قسه ی تیّدا دریّر ده بیّته وه ئه وه ی ده مه وی بیلیّم ئه وه یه قسه کردن له سه رشویّنه واری نه مانی ئیماره ته مه وی بیلیّم ئه وه یه قسه کردن له سه رشویّنه واری نه مانی ئیماره ته

کوردییه کان و دامهزراندنی به پیوه به رایه تییه کانی تا پو یه ک پرووی نییه تا لیکوّله رهوه له چهند دیریکدا و به بریاریکی گرده بر لیی ده رچی.

به کورتی، به تاپو دهست پی ده کهم و ده آیم ئهوه خوی له خویدا، بو سهپاندنی خاوهنداریتی کاریکی پیویست بوو و زیادبوونی ئالوزییه کانی ژیان ده یخواست و به شایه دی شایه د مافی خاوهنداریتی ده رده خست. ساکاری و پیزی نهریت و حوکمی ئاین یا شارهزایانی بواری زهویوزار و مولکداری بهشی ئهوهیان ده کرد بریاری دادگهی شهرع بسهپی. ئهو حوکمهی به به آلگهوه به سهر شتیکدا ده درا ململانیی پاشه پوژی نه ده هیشت و وه ک قهواله تومار ده کرا.

به لام که له سهدهی رابردوودا پیشکهوتن دنیای گرتهوه، عوسمانیه کان ناچار بوون پاسای تایو دابنین و جیبهجیکردنیشی به نوره بوو و زور له ناوچه عاسبيه کان تا کوتايي دهسه لاتيان به بن تايو مانهوه. زور له قهزا دوورهدهسته کانیش به بی بهریوهبهرایهتی تاپو مانهوه و تهنانهت داد گاشیان تيدا نەبوو. ئەگەر رى ھەبى دانانى بەرىدوەبەرايەتى تاپۆ بخەينە خانەيەكەوە که بـۆ بەرپرسـان و سـوودمەندان به تـاپۆکردنى زەوى له سـەر وەرزپـْران و ئەوانەي ململانێيان بـووه مەوداي وەرگرتنـي رشـوه بـووبێ، كەوابـێ ھەمـوو كاريكي شارستانهتي كه له ئهوروپا وهرگيرايي جيني گومانه وه ك ئهوهي مەپەست لە پەرپوەپەراپەتى كارەبا و پۆست كە فەرمانىي سەرەوە بە خېراپى ده گهیهنیته خوارهوه بو ویرانکاری و ئاواره کردن و کوشتن بوویی و ریگاوبانی قیر کراویش ریخوشکهر بوویی بو داگیر کاری سهربازی و کردنهوهی قوتابخانه بة تهوه بوويي مندالان بخوينن تا به وهر گرتني مهعاش خيانهت له كەسـوكارى خۆپـان بـكەن و تەنـانەت سـەردەكەوپنە بەرزتـرىن پـلەي نەفرەتكردن لە دەسەلات، وەك لىنىن شىكردنەوەي بۆ پەيدابوونى دەسەلات كردووه و بـوٚ چهوسانهوهي چينێكي گهراندوٚتهوه له لايهن چينێكي تـرهوه و هیچ هۆکاریکی تر نهبووه بو پهیدابوونی دهسهلات و ههموو ئهوانهش له كتيبه كهيدا (دەوللەت و شـورش) باس كـراوه. بهو شـيوهيه دەتـوانين بليّـين

داهینانی نووسین فیّلیّکی شهیتانییه بو دهستبهستنی چهوساوهکان به زنجیری نووسراو و ئاین و کوّیلایهتییان به سهردا دهسهپیّنی. ئیتر سهلهفییهکانیش مافی خوّیان دهبی بلّین گهشتی ئاسمانی دروّیه که خوانهناسان دایانهیّناوه بوّ ئهوهی خهلّکی ساکار ههلّخهلهتیّنن و له دین لایاندهن.

له راستیدا، داهیّنانیّکی نایابی مروّق نییه له دهستبهسهرداگرتنی خراپه کاران دهرباز بووبی و له خهتی باش به کارهیّنان لایاننهدابیّ. تاپوّش له زوّربهی حالهته کاندا ئهو واقیعهی سهپاند که پیّشتر رهچاو ده کرا و گهمه کردنی بچوو کترین فهرمانبهری تاپوّ به خاوهنداریّتی و سنووری زهوی کهم نهبووه بی ئهوهی حکوومهت ئاگادار بیّ.

به لْگهی تاپق، گهلی جار له کاتی ململانیی خاوهنداریتیدا، زهوی بیده سه لاتیکی له ده سه لاتی زوردار پاراستووه و زور جاریش مولّکی گهوره به هوی زوری وهره سهوه پهرشوبلاو بوتهوه. بابهتی تاپق، خوبه خو له دوای نهمانی ئیماراته کوردییه کانه وه به بارودو خه که یا بارودو خی میژوویی، نه ک بوچوونی تاک، تیکه لی بیویژدانی سهر کرده و جیبه جیکه ران بووه.

یه کهم تیکه لبوونی، به شیوه ی نهرینی بووه و ئهوه ش وه ک گوتمان، زور له ناوچه کان به بی تاپو مانه وه و روّلیان له و ناوچانه دا نه چاک بووه نه خراپ. سسته می تاپو یه کهم جار له چه قه گهوره کان و ته ختانه کاندا جیبه جی کرا که حکوومه ت توانای سه پاندنی یاسا و قانوونی تیایاندا هه بوو و له دوّل و شاخه سه خته کاندا ئه وه نه ده کرا. قسه شی ناوی ئه و به رپرسه ی زهوی به ناوی خویه وه تومار ده کرد، پیش یاسای تاپو ئه و زهوییه ی به ده سته وه بووه. که واقیعی خاوه نداریتیشی سه پاندووه، بو ئه وه ی بووه له پاشه پوژ دلّنیا بی نه وه ک بارودوخی بگوری به دلّنیاییه که وه که دیومانه و زانیومانه خه لّکیکی زوّری بی بارودوخی بگوری به تومار کردنی زهوی وه ک ده سه لاتدار سوودمه ند بوونه. به ده شینیشه وه ده زانین پووبه ری فره وانی زهوی که ده یان گوند له یه ک ناوچه دا ده گری ته که خاوه نیان به بی تایو مانه وه. واقعی شته کان زور له و

حـوکمه رههایانه جیایه که له سروشـتی رهوالهتـی شـتهکان خویانهوه ههلیّنجـراوون. گهیشـتن بهم هاوکیّشـهیه: پیاویّکی بههیّـز + تـاپوٚ + زهوی یه کسانه به: ئیفلاسـی وهرزیّـر، ئهمه ناراسـته وه ک هاوکیّشـهی: وهرزیّـری ههژار + تاپوّی دلّنیا یهکسانه به سهلامهتی زهوییهکهی. ئهوه بهکهلّک نایی وه ک رهش یا سپی تهماشای دنیا بکهین، چونکه له نیّوانیاندا، دهیان و بگره سهدان رهنگی تر ههن.

جیّبهجییّکهره دنیاییه کانیش چاک و خراپ و مامناوه ندیان تیدا ههن و هاوکیشهی رهها که بلّی: ئیماره تیکی کوردی + عوسمانی و قاجاری یه کسانه به خیانهت، کهلّکی نییه. ئهو خهلّکانه وه ک ههر خهلّکیّکی تر ده چنه ناو ههلّسوکه و تکردنه وه له گهلّ ژیاندا لهبهر روّشنایی مهرج و بارودوّخ و ئهوه ی خوّیان خولقاندوویانه و سروشتیان، سروشتی خراپه و چاکه دا ههلّده گری و له کهسیّکه وه بو کهسیّکی تر جیاواز ده بی و نهریت و کوّمه لایه تی بوّیان ده بن به چوارچیّوه و تیادا هه یه زالبوونه به سهر شهره فی ئهوی تردا.

زهقترینی ئهو چوارچیّوانه لای سهره کعهشره ته کان مانهوه ی پهیوه ندی عهشره تیه و پهیوه ندی لای کوّچهره کان له نیّوان تاکه کاندا ده گاته ئاستی خزمایه تی پله یه ک که براییه و نووسینی ئینگلزم خویّندوّتهوه له پاکژی ئهو پهیوه ندییه زیّده پروّیی کردووه. ئه وجا پهیوه ندی نیّوان سهروّک و تاکه کانی ئه و عهشره ته دی که وازی له کوّچه ری هیّناوه و پهیوه ندییه کانیشی هه لّنه وه شانه وه هم که وازی له مهشره تی دره یسی هه لّوه شاوه ته وه ک له عهشره تی دره یسی هه لّوه شاوه ته وه ک له عه شانه وی نین تا پرسیاری چاره نووسیان کو چهرییه کان، له زوّر به ی حالدا خاوه ن زهوی نین تا پرسیاری چاره نووسیان نییه).

زۆربەى ئەو عەشرەتانەى پەيوەنىدىيە كۆنەكانيان ماوون نىشتەجىنى ناوچە شاخاوييەكانن كە حكىومەتى وەك حكىوومەت لى نىيە و عەشرەت ناچارە بىوونى خىۆى بىلىرىزى لە دەستدرىزى عەشرەتە نزىكەكانى ئەوەش بە يتەوكردنى پەيوەندى نىوان سەرۆك و سەرجەمى عەشرەتدا. ئەوانە، لەگەڵ

ئەوەشدا تاپۆیان پی نەگەیشتووە و برپاری تیۆری و بۆچوونە کان ھەرچییە ک بی، له ناو خۆیاندا به دەگمەن تاوانی کوشتن و زۆرداری ئەنجام دەدەن چونکه سەلامەتییان له یه کگرتنیاندایه بهرەو رووی بیکانه. بهههلهداچوون لەوەدا که گوایه نەمانی بابان و سۆران ھەر دەبی بووبیته هۆی خیانهتکردنی سەرۆکی ئاکۆ و بلباس له عهشرەته کهی، خهیالیکه تا نووسینی ئهم دیرانه (11/12) نههاته دی.

عهشرهته کانیش، ئهوانه ی کۆچەری بوون و ئهوانه ی نیوهنیشته جی بوون یا پهیوه ندیبان لاواز بووه، وه ک ههمو به به به به کی خوا له پهرۆشی پزق و ئاسایشدا بوونه و لهوه یه دلّی حکوومه تیان پاگر تبی و مامه حهمه بیان بو پاریز گار کردبی، ئه وجا قایمقام و به پیوه به دی ناحیه و مه ئموور مهر که ز و به بهرپرسی مه خفه در. به لام ئه وه له بهرده م پاستیبه کی گهوره تردا به دربه ست نیبه ئهوه شنا په حکوومه تی حکوومه ته له فه درمانبه دی کی سوودمه ندی گهوره که سه د جار له وه ئاشکراتره که گوی به هه ژاران نادات.

 ئهوهی شارهزای میژووی پهیوهندی قاجاری و عوسمانی بی به کوردهوه، زوّر نموونه دهبینی که پشتگیری ئهوه ده کات که من گوتم، وه ک کوشتاری غهفوورییه کانی کوّیهی سالی 1284ی کوّچی، که تهقیه ددینی والیی به غدا کاتی ئه نجامی دا له هیرشی بو سهر پشده رده گهرایهوه و یاخیبوونی ههمزاغای مهنگوریش به ریککهوتن له گهل شیخ عوبه یدولای نههری له دری قاجاره کان له نهوه ته کانی سه دهی سیزده ی کوّچیدا (ئهوهی به بهلین و سوینخواردنی قاجاره کان لهناوبردنی ههمزاغا خوّی لی کهوتهوه) و ههتا روّژی ئهمروّش خهلک له دانیشتنه کانیاندا باسی ههلاتنی محهمه پاشای جاف تهمروش خهلک له دانیشتنه کانیاندا باسی ههلاتنی محهمه و ئازربایجانی ئیراندا تا گهیشته وه کوردستانی ئیران و لهویشه وه دوای ماندووبوونیکی زوّر گهیشته وه عهشره ته کهی (جاف) ئهوهش له ترسی ئیعدامکردنیک که بوّیان گهیشته وه و چاکه خوازیک لیّی ئاگادار کردبوّوه.

جافه کان خوشیان له ههردوو بهری سنووری قاجار و عوسمانیدا، له بهردهم هه پهشهی «عاقلکردن»دا بوون. نموونهی دوژمنکارانهی نیوان ئهو دوو حکوومه و عهشره کورده کان زور زوره و ههمووشیان به لگه ن بو په تکرنه وهی ئه وهی گوایه داگیر که رانی کوردستان، دوای نه مانی ئیماره ته کان، بو جینه جینکردنی سیاسه ته شه پانگیزه کانیان پشتیان به سهر و کعه شره ت و پیاوانیان به ستووه. من ئه وه بو ئه وه نالیم پله و پایه یه سهر و کعه شره ته کان بو ئاستی مه لائیکه ت به رز بکه مه وه، به لام له پووی هه لسه نگاندنی ئه و واقیعه وه که بینگانه ی داگیر که ر ململانی ههمو و خاوه ن پله و پایه یه کی کردووه ده یلیم، که هی کاره بو به و به به ره به ره به و بایه یه کی کردووه ده یلیم،

له بنهمالهی جهلیزاده نموونه له سهر ئهوه ههیه ئهوهش له سهردهمی عهبدولره حمان باشا بووه کاتی باپیری پینجهم عهبدولره حمان جهلی له گوندی «جهلی»یهوه باری کردووه بو کویه و قوتابخانهیه کی بو دروست کراوه و داهاتی چهند پارچهیه کی پیوه وابهسته کردووه تا بو پیداویستیه کان ماموستا له دهرسگوتنهوه و ژیانی خویدا سهرف بکری و دوای خوشی بو کوره کانی مایهوه تا چهند ده سالیک پیش ئیستا که یاسایه کی تایبهتی له یاساکانی چاکردنی زهوی گرتیبهوه و ناوی خاوهنه کانی سردرانهوه.

نموونهی دووهم له سهردهمی «واسق بیللا» عهبدولا جهلی کوری بوو که گوندی پیپازوّک له لایهن وه کیلی دهسهلاتی بابانهوه کرا به مولّکی. مادام واسیق بیللا سالّی 1246 مردووه، دیاره پیش سهردهمی تاپوّ کراوه به مولّکی ئهو و قهواله کهش ههتا روّژی ئهمروّمان ماوه لهو کارهساتانهی زهمان دهرباز بووه که به سهر ئهو نووسینه نهریتییانهدا هات که له نرخاندن نهدههاتن و سالّی 1963 فهوتان.

ئەوەنىدەى بىاس كرا بەسە! نيازىشىم نىيە بگەرىدەوە سەر ئەم بىابەتە كە تەنانەت نەوەكانى خەتىش ئازايەتى ئەوەيان نىيە بەرگرى لەو و لە خۆيان بىكەن. دەبى قسەيەك لە سەر كارەساتى ھەلْكۆلىنى قەبرەكەى لە 1958يشدا بىكەن كە كارىخى قىزەون و نابەجى بوو بە حوكمى ئەوەى بە رىخزدارىيەوە لە ناو خەلْكىدا مابۆوە تا نووسىنەكانى حوزنى لە بىستەكاندا و بوونيان بە كتىب لە سىيەكاندا، ئەوجا لەگەل ھەوا و ھەوەسىي گەنجانىدا يەكىي گىرتەوە و تىخكھەلقرانى بۆچۈۈن و كلپەسەندنى بىرى ھاروھاجى سىاسى دواى شۆرش بە چەند مانگىنى، لە ناوچەكەدا بوو بە جىيى سەرسورمان و نارەزايى. مەودا نىيە و يىۆوسىتىش نىيە لىرەدا يىپىدا بچىنەوە.

پیّم خوّشه له کوّتاییدا ئاماژه بهوه بکهم که ناتهبایی له نیّوان نووسینه کهی موکریانی و ئهوانهی ماموّستا عهبدولفهتاحدا له بارهی کوّتایی دهسهلّاتی بابان و رهســوولّ پاشــای رهوانــدزدا ههیه. ماموّســتا عهبــدولفهتاح رووخــانی

ئیمارهته کهی رهسوول پاشا له 1847ز بهرانبهر به 1264 کۆچی و ئیمارهتی بابانیش له 1850ز بهرنابهر به 1267ی کۆچی دهخاته ئهستۆی نهجیب پاشا، له کاتیکدا مهرحووم حوزنی باسی ئهوه ده کا که نامیق پاشای والیی بهغدا سالّی 1272ی کۆچی (واته 1855ز) رهواندزی داگیر کردووه و ههر ئهویش گهرانهوهی رهسوول پاشای له ئیرانهوه بۆ بهغدا، سالّی 1277 قهبوول کردووه و کاتیکیش سالّی 1281 کرا به راویژ کار، رهسوول پاشای له گهل خویدا برد بو ئهستانه و مهیانگیری بوی کرد و سالّی 1282کرا به والی شاری وان. بهریز حوزنی سالّی کهوتنی بابانی دهستنیشان نه کردووه تا به بوچوونه کهی ماموستا عهبدولفه تاحی بگرین.

ئەوەى مىن دەيبىنى ئەوەيە كە بۆچىوونەكەى موكريانى لە بارەى رەسىوول پاشاوە راستە. بەلام رووخانى سلىنمانى بە دەستى نەجىب پاشا بووە بەلام لە سالى 1261ك كە بەرانىبەرە لەگەل 1845ز و تەنانەت بىرگەيەك لە شىعرى عەبدولباقى ئەلعومەرى لە كۆتايى قەسىدەيەكدا بە نەجىب پاشادا ھەلدەلى و يېرۆزبايى سەركەوتنەكەى لى دەكا و تيايدا دەلى:

بسديد رأيك فتحت بابانها

ئەوەش بە حىسابى جوملە دەكاتە 1261ك.

ئیتر داوای لیّبوردن له گیانی خهتی، له نهوهیه کهوه کهچی ناشی بیستی و ئهوهی بیستی لهوه کهمتره بگاته توزی بهر پیّی. له حوزنی موکریانیش تهمای ئهوهم ههیه به سهر ئهو قسانهمدا بگوزهری که بو بهرگریکردن له ئهرکیّکی سهر شانم کردمن. بو ماموّستا عهبدولفهتاحیش دوعا و ئاواتی سهرکهوتنم ههیه بو ئهوهی ماوهیه کی دریّر خزمهتی میّرووی میللهته کهی کا.

بهغدا 1988/11/12